

Věstník Klubu alpistů československých

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque

P r a h a
P r a g u e

Hruboskalsko.
Les roches Hrubá Skála.

Foto : Dr. K. Kučera.

Ročník
Année

III.

Leden - Únor
Janvier - Février

1936

Číslo
Nro

1.

AUTO ŠKODA v Alpách

Nejlepší přítel,
nejlepší pomocník
nejlepší ochránce
alpinistů!

ČEDOK

pořádá i letos své osvědčené společenské
cesty k zimním sportům

DO NAŠICH HOR,

v únoru, v březnu i v dubnu od Kč 360,- se vším,

K OLYMPIADĚ

od 8.-23. února Kč 995,-,

DO MALLNITZ

od 20. února do 1. března Kč 695,-,

DO ŠVÝCAR

(Unterwasser) Kč 1.090,- od 29. února do 9. března.

Omezený počet lůžek.
Žádejte prospekty v
Č E D O K U

DO TŘETÍHO ROČNÍKU

Všichni budeme v myšlenkách pohromadě v přátelském kruhu, až budeme listovat prvním číslem nového ročníku Věstníku.

Dostáváme se opět blíže k představě svého časopisu, který doplňuje naše společné osobní vztahy, založené na lásce k horám.

Kolik nadšení, ideálů, obětavosti a kamarádství přýští se stránek ročníku, který jsme právě uzavřeli!

Stohá řeč alpisty sotva by mohla ústy vyjádřit a sdělit všechno to, co naplňuje jeho srdce v objetí hor: záchvěvy lásky a obdivu, pokory, síly a povznesení. Psané slovo rozechvěje k souznění srdce, spřízněná společným ideálem.

Povaha výkonu alpisty předpokládá technickou výchovu, již vydatně doplňují stránky našeho Věstníku radami a sdělenými zkušenostmi kamarádů a obětavými přípravami k poznání neznámých oblastí.

Věstník nás dále spojuje nejen mezi sebou — po stránce organizační, ale i s alpisty ostatních států a vede nás ke spolupráci s nimi.

Vzácné přátelské vztahy, které nás spojují s vynikajícími osobnostmi alpsického světa se stále prohlubují, přinášejí nám radostné úspěchy v propagaci horských krás našeho státu a vedou nás k ušlechtilému úsili o další povznesení horolezectví.

Toto přátelství a zájem o naši práci však také zavazuje.

Zásady, na nichž je alpismus založen a jimiž je opravdový alpista prolnut, budtež tím důsledněji a opravdověji plněny.

Naš další rozvoj vyžaduje ještě těsnější semknutí všech členů k obětavé spolupráci, k teoretickému výcviku a ke kamarádskému sdružování.

Na léto cestě na shledanou!

Hore zdar!

Výbor.

Pan

president Osvoboditel

TOMÁŠ G. MASARYK

Lány

Pane presidente,

my, alpiští českoslovenští, chápeme a obdivujeme Vaši velkou práci i namáhavý, obětavý výstup k jasnějším lidským výšinám, kterých jste nejen dosáhl sám, ale přiměl k vzestupu celý národ.

Důmyslně připravovaný krok za krokem i v nepodajném materiálu, přehled a hledání schůdnějších cest, zajišťování dobytých posic, trpělivé putování k cíli, kde se otvírají nádherné výhledy lepšího lidství — to vše vidíme jako jedinečný, nadlidský výkon.

Pane presidente, vážíme si Vaši životní práce a jsme za ni neskonale vděční.

Horolezci jsou poctiví, přímí lidé. Nemluví mnoho, ale jejich pozdravy jsou jadrné, srdečné. Dovolte nám proto laskavě, abychom Vás směli pozdravit na další pouť po našem:

Zdraví a osobní uspokojení od nové křižovatky.

KLUB ALPISTŮ ČESKOSLOVENSKÝCH

Rudolf Pilát,
předseda

Alex. Fleischer,
jednatel

V Praze dne 18. prosince 1935

Pan

president Československé republiky

DR. EDUARD BENEŠ

Praha - Hrad

Pane presidente,

s pocity opravdové úcty a oddanosti předstupuje před Vás Klub alpistů československých, který pracuje od doby svého založení již deset roků k tomu, aby milovníci hor všech zemí se sblížili v bratrské lásce v nejvelebnějším chrámu Boží přírody — ve velehorách. Klub nerozlišuje proto ani příslušnost náboženskou ani příslušnost politickou a tiskne stejně upřímně ruku obdivovateli a zasvěcenci horské přírody z Jugoslaviie a Francie, jako příslušníku z Polska, Německa nebo Itálie. Tyto zásady projevil Klub tím, že má mezi svými členy čestné a dopisující členy z Jugoslaviie, Francie, Španělska, Polska i Itálie.

Devizou naší je pravda, poctivost, houževnatost a mužnost. Po námaze denního života nalézáme v náručí věčných hor osvěžení a sílu k další práci.

Sledovali jsme proto s ušlechtilou pýchou a uctívou oddaností Vaši práci pro republiku a s hřejivým vědomím, že pravda vítězí, vítáme Vaše zvolení za presidenta našeho státu.

Svůj ústavní slib plňte, pane presidente, již jedenadvacet let. Plnil jste jej dříve než jste jej slíbil.

Pane presidente, přejeme Vám upřímně, abyste naši drahou republiku dovedl zdrav a svěží k cíli, který jste si pro ni stanovil. Budeme Vás vždy věrně následovati, naplnění obdivem a láskou k Vám, na něhož pohlížíme jako na vzor pile, vytrvalosti, mužnosti a světoobčanství.

V hluboké úctě a upřímné oddanosti

KLUB ALPISTŮ ČESKOSLOVENSKÝCH

Rudolf Pilát,
předseda

Alex. Fleischer,
jednatel

RUDOLF PILÁT

Předseda K. A. Čs.

Předseda našeho Klubu, pan Rudolf Pilát, ředitel bursovního oddělení Živnostenské banky, odešel dnem 1. ledna 1936 na odpočinek.

Milý náš předseda narodil se v r. 1875 v Bavorově a vstoupil po absolvování reálky v Českých Budějovicích v r. 1893 do bank. závodu české firmy L. Bouchal ve Vídni. Ve službách této firmy navštěvoval již od r. 1894 bursu. V r. 1898 vstoupil do filiálky Živnostenské banky ve Vídni jako bursovní disponent.

Za svého pobytu ve Vídni byl řed. Pilát činným členem vídeňského Sokola a Slovanského zpěváckého spolku a působil při založení Slovanského obchod. spolku.

V roce 1899 přešel řed. Pilát do burs. odd. Živnostenské banky v Praze, kde byl jmenován prokuristou, později pak náměstkem ředitele a posléze ředitelem burs. odd. této banky.

Již od r. 1903 pracoval řed. Pilát v Československé jednotě pro styk Čechů se Slováky. Jejímž místopředsedou je od r. 1905.

Vždy zajímal se řed. Pilát o turistiku a alpismus. Byl proto nejen členem KČST., ale i pražské odbočky Slovinského Planinského družstva. S prof. Chodounským a prof. Jesenským podnikal již před válkou mnoho výprav do julských a rakouských Alp a do Vysokých Tater.

Za války byl řed. Pilát od března 1916 vězněn spolu s vrch. řed. Dr. Preisem a jinými osobnostmi a teprve koncem února 1917 byl z vazby propuštěn a hned 7. března musel nastoupit vojenskou službu. Slouže širší vlasti, dočkal se již 11. dubna toho, že mu bylo zabaveno erárem jmění. Zatím jezdil řed. Pilát jako vojenský šofér na Bisamberg u Vídne zasypávat zákopy, jež byly před tím připraveny proti vpádu Rusů a vykládal uhlí na nádraží Ferdinandovy sev. dráhy ve Vídni.

Teprve 6. července 1917, po abolicí polit. procesů císař. Karlem, sešli se propuštění „kolegové“ z vojenské věznice: řed. Hájek, Herrmann, Netolický, Štěpánek, Kroupa a jiní v hotelu u Pošty.

Při svém pobytu za války ve Vídni stýkal se řed. Pilát, jako člen „slovenské Mattie“, s Kornelem Stodolou, Dr. Hodžou, Dr. Déresem, Udržalem, Dr. Ivánkou a Dr. Heidlerem.

Teprve 15. prosince 1917 byl řed. Pilát z vojny propuštěn a nastoupil opět službu u Živnostenské banky. V Praze vstoupil řed. Pilát ihned ve styk s před. Švehlou a Ing. Bečkou, připravuje plánovitě vhodné rozluštění slovenské otázky. Po převratě stal se pak spolu s Ing. Roitnáglem zástupcem Slováků v Národním výboru a později i členem prvního revolučního Národního shromáždění.

Je přirozeno, že byl řed. Pilát mezi zakladateli KACS. Při ustavující valné hromadě navrhl ho gen. MUDr. Pečírka za předsedu, řed. Pilát však odmítl, ponechávaje tuto hodnost gen. MUDr. Pečírkovi a přijal toliko funkci místopředsedy.

Náš předseda je i zasloužilým numismatikem a je od úmrtí Dr. Fialy v čele Čsl. numismatické společnosti. Pražský mincovní kabinet Národ. Musea vděčí řed. Pilátovi za mnohý unikátní přírůstek, zejména ze slezských mincí.

Řed. Pilát je dále členem Masarykovy Akad. Práce a místopředsedou jejího VI. odboru, dále je členem vědecké rady a předsedou Emigračního ústavu této akademie.

Od r. 1910 je řed. Pilát členem správní rady Národního podniků, jehož se stal později místopředsedou.

Tak, milý náš příteli a dobrý kamaráde, odbyli jsme si oficiální část článku, napsaného v den, kdy jsi odešel na zasloužený odpočinek. Nyní si to povíme po kamarádsku. Jak Tě všichni známe, Ty ten odpočinek nebudeš mít. Měl jsi vždy zájem pro vše krásné, dobré a ušlechtilé a za tím nyní půjdeš a budeš pomáhat to tvořit a budovat, více než před tím. Budeš mít na to čas.

Nám jde především o náš milý Klub alpistů československých. Máme jej všichni rádi právě tak jako Ty a chceme dále poctivě a nezištně pracovat s Tebou k jeho rozkvětu a vzrůstu.

Prosíme Tě, milý náš předsedo, aby sis pamatoval, že se podle nejnovější módy „nosí“ dlouhý věk, jara mladistvá mysl a živelná chuť k práci. Říd se podle toho, drahý náš kamaráde, ještě desítky let.

A. F.

Alex. Graven na Dufourově štítu.

Foto: J. Haken Strakonice. Vrchol Dufourova štítu.

Foto: L. Škvor Praha.

MONTE ROSA

Opět ve Wallisu, znova v Zermattu! Zase v té skvělé vesnici, do níž hledí Matterhorn: ano, ano, tu je ten nejkrásnější kout Alp, do kterého spěcháme s roztouženým srdcem i s vrcholu Mont Blancu a jeho ledových labyrintů. Může být co půvabnějšího, než probíhat uzounké zermattske uličky a hltat vůni toho starého, milého prostředí? Nebo se toulat mezi dřevěnými chajdami na typických kolech? Či se dívat opět a znova a stále na Matterhorn s idylického hřbitova, na němž přibylo zase několik nových rovů horolezců z Anglie, Německa a až z Indie?

Je v Zermattu tak útulno, tak přívětivě, že se v něm cítíte jako doma. Však skoro: míříte lázeňským ruchem ke kostelu a právě u Whymperovy desky před hotelem Zermatterhof vás zarazí vůdce Alois Graven. A nepozná-li právě vás, tedy ho jistě zastaví výrazný odznak našeho Klubu alpistů československých: cožepak dělá — Janeba? A copak tenhle ten — chvíli vzpomíná — Pilnáček a Schier? A jest-li pak znáte to hohle — opět hledá ve své paměti — doktora Sýkoru? To je hned vypravování a vzpomínání!

Na Riffelbergu, skoro o 1000 m výše také. Pohodlně se tam lze dostatí nejvyšší evropskou elektrickou drahou »pod širým nebem«, jak se označuje na rozdíl od ještě vyšší na Jungfrauoch a jež vede tunelem. Pěšky přejdeme zpěněný Visp a brzo se těšíme opět těmi pro Wallis tolik typickými kamennými plackami, na kterých spočívá hejno dřevěných bud, Winkelmaten. Kolem nás kvílím posypané louky a stráně, pak les, většinou modřín, kterým Wallis nešetří. Na Zermatt je hezký pohled i s výšky, zvláště večer, když po něm naskáče houf světél. Cesta stoupá poměrně zvolna, teprve nad Riffelalpou se rozběhne prudce až na Riffelberg. Tam ovšem není po stromu ani památka, jen měkké louky, jako pestrý koberec. Oko je ráno pohladí, zvláště, když je slunce zalije svými paprsky. A v těch lukách, ve výši 2585 m, sedí znamenitý horský hotel Riffelberg, jehož vlídná ředitelka se vám bez okolků vyzná ze své lásky k české muzice. Ráda vám ji přičaruje ze svého přijímače třeba z Prahy, či Brna, chcete-li, a také tady na vás dýchne kus domova: tentokrát je to — Zaneba. A na Bétémpské chatě, vyběhnete-li si k Riffelhornu a sejdete na Gornerový ledovec? Celou hodinu musíte po něm skákat a vyhýbat se modravým trhlínám, čirým potůčkům, které si našly cestu průzračným ledem, i širokým potokům, do nichž byste mohli snadno spadnout, poněvadž máte oči na ohromných kupách sněhu a ledu — Monte Rosa, Lyskamm, Castor, Pollux, Breithorn — není-liž tohle dvěma slovy bílé opojení? Z toho nás vyruší teprve černá skála, po níž musíme několik desítek metrů vzhůru k Bétémské chatě.

Krásný večer. Ledovce svítí bělostí, i Lyskamm, Castor, Pollux. Slunce zapadá za

Matterhornem a barví malé, bělostné mráčky do nachova. Ta nesmírně krásná vidina nejvelkolepější skály jakoby se vznášela nad ledovci — tak ji odízl načebraný prstenec hustého mraku, zvolna plujícího po jejím mohutném podstavci. Náhle, jakoby celý Matterhorn zahořel: trvá to jen pár vteřin, ale stačí to, aby chata byla rázem liduprázdná. Italové, Rakušané, Angličané, Němci, Švýcaři — všichni upírají zrak na to nevšední divadlo, na ty klasické, dokonalé formy, všichni se koří vznešené prostotě přírody, sedají na zápraží a po balvanech, zapalují dýmčičky, zavoní černá káva kteréhoš opozdilé kuchaře, a dlouho se mlčí, než se rozpěde pěkné, družné povídání o horách.

V hloučku vůdců upoutá pozornost statný čtyřicátník, vysoký silný muž výrazného obličej, přímého pohledu. Jakmile zví, že jsem z Prahy, už je u mne. Že začíná o Janebovi, mne nepřekvapuje. Je to Alexander Graven, král švýcarských vůdců: moje ruka mizí v jeho mohutné pravici. Vypravuje, kterak slézali s Janebou Matterhorn, Mont Blanc, Berninu — kruh vděčných posluchačů roste — a zatím co náš Věstník jde z ruky do ruky, vzpomíná i on hradeckého Pilnáčka, Hořčičku (ty háčky mu daly trochu práce), chotěbořského doktora Meluzína. Ne, nejsme tu neznámi, nejsme tu ztraceni. Celá řada jiných našich členů již prošla Walliskými Alpami: oba předsedové generál Pečírka a ředitel Pilát, místonáčelník Řihánek, cvičitelé Jedlička a Zamastil, docent Dr. Rejsek, hradecký Šádek, mladoboleslavský Dr. Sýkora, strakonický Haken, zvo-

Lyskamm, Polux a Breithorn.

Foto: L. Skvor, Praha.

leňský Dr. Černý, Knapp, Mühlmann — jen pokud je mi známo. Máme tu již svou tradici.

Na Bétémpské chatě je hezky. Ve výši 2802 m ji postavil Schweizer Alpen Club na skalnatý ostrov Plattje, který obtékají tři bělostné, zmrzlé veletoky: ledovec Monte Rosy, ledovec Gornerský a Grenzletscher, dohromady nesmírná spousta ledu, rozbrázděná nesčetnými spárami. To je východiště na Monte Rosu, Lyskamm, Zwillinge. Živo je dnes na Bétémpské chatě, všechna její lůžka jsou obsazena; v kuchyni i jídelně — možno-li tak nazvat pár spartanský jednoduchých stolů a lavic — je veselo a přátelsky. Několika jazyky se tu mluví, ale všichni jedno jsou: milovnický přírody a nadšenými vyznavači hor. Z očí sálá vzájemná důvěra, a kamarádství užijíš i na talíři: vaří se polévka? Nuže, kostky podá hned několik ochotných paží a je lhostejno, sejdou-li se ve společném kotlíku třeba nudle, rýže a hrách. A myslíte, že nechutná drůbková polévka, telecí paprika a segedinský guláš dohromady? Ale ano: usoudil tak alespoň náš vůdce, když jsme mu podávali ty konzervy v domnění, že je dá ohlášit každou zvlášť. Inu, zná horské žaludky. A když čaj, tedy konev: jsou pěkné, cínové s iniciálkami SAC. Je velkou výhodou, že se tu dá vařit — byť za poplatek — z přinesených zásob a použití i nádobí chaty. To není v Alpách všude.

Gustav Julien, přední zermattský vůdce, nás budí ještě před třetí. Je to čtyřia dvacetiletý štíhlý hezký muž plavých vlasů, jasného oka a pružné chůze, skoro každá žena se po něm v Zermattu ohlédla. Bílé zuby se mu v ústech jen zaperlí, když se usměje, melodický jeho hlas příjemně naladí, i když se chce spát. Řada šálků čaje, tlumok, lano, pikl a do práce! Ve čtyři se již prodíráme tmavou nocí, kterou zrazuje jen pár hvězd a blikavá lucerna. V matném jejím světle vidím jen temnou skálu, Juliana a svého partnera Hakena. Slabý paprsek zabloudí časem i na Alexandra Gravena a jeho Rakušana, kteří klopýtají před námi. Hodinu, hnedle dvě se tak plahočíme skalami a přelozáme obrovské balvany: kde se tady jen vzaly, když celá Monte Rosa vypadala s Breithornu i Gernergratu jako hromada ledu? Je již úplné denní světlo, když odpočíváme na poslední kamenné výspě Ober-Plattje ve výši 3344 m, abychom se vydali na tříhodinovou pouť ledovcem Monte Rosy. Místy je to procházka s mírným vzestupem, většinou však příkré stoupání, vyžadující na prudkých srázích opatrnosti. Sněh se bojí jen málokde, dobře se jde a občas odloží se kus zbytečného oděvu do tlumoku, ježto je horko. Lyskamm krásní každým krokem a růžoví východem slunce. Gustav Julien nám to dlouhé putování po bílých pláních krátí povídáním o — Vysokých Tatrách. Jakže — o Tatrách? Ne snad o Taurách? Ale kdež! Julien v nich dokonce startoval na závodech FIS! Je nejenom znamenitý horský vůdce, ale i lyžařská hvězda prvního řádu: mistr Švýcarska a Francie na 50 km. Hovoří o kráse Tater, pokud je mohl vůbec spatřit; o počasí a závodech však slova cedí, jakoby je odpočítával. Byl také v Praze a o té mluví rád.

Když jsme v sedle pod skalnatým vrcholem, praží do nás slunce nemilosrdně. Znova odpočíváme a nemůžeme se dosti vynadivati na rostoucí krásu Monte Rosy. Nordend trčí před námi jako nádherný, hrdý, zdánlivě nepřekonatelný štít, také Zumsteinspitze imponuje svou smělostí a vidíme odtud i vzdálenější Balmenhorn a Ludwigshöhe. Na Dufourův štít musíme příkrými skalami, vrcholovou západní hranou, jež spadá na obě strany ostrými srázy. To je posledních 100 minut celého výstupu, končícího as osmímetrovým komínem. Vzpomínáme v něm svého obětavého cvičitele Honzů, který nás v Černolicích komínem po prvé protahoval a vštěpoval základy horolezectví. — A sotva jsme dosáhli vyústění komínu a vytáhli se na vyhlášené balvany, objímáme vrchol Dufourspitze, nejvyšší bod Monte Rosy.

Je právě jedenáct, když se opíráme o vrcholovou tyč, na níž se třepetá švýcarský bílý kříž. Jsme 4638 m vysoko; na nejvyšší hoře Švýcarska a Walliských Alp vůbec. Jen jedna hora je na obzoru vyšší, a to je Mont Blanc. Máme štěstí: rozhled je skvělý. Kromě té nejvyšší hory Evropy ohraničují západ Alpy Savojské a Dauphinée, na se-

veru rostou do nebes Alpy Bernské s Pannou, Mnichem, Finsteraarhornem a na východě ční Bernina, Ortler; jih nám cloní sama skupina Monte Rosy, Zumsteinspitze, Signalkuppe, Parrotspitze. I kdyby však nebylo vidět nic, jen velikost a nádheru Alp Walliských, byl by i tak oslněný divák celou duší, srdcem dojat. Vždyť je tu pod námi panorama, nad nímž se tají dech. Je to řetěz, ulitý ze samých čtyřtisícimetrových vrcholů. Počíná na severu Strahlhornem, Rimfischhornem, Allalinhornem a Alphublem, vyrůstá ve velkolepé hroty Dómu a Taeschhornu, točí se k západu sráznou stěnou impozantního Weisshornu, štíhlého Zinalrohornu, výraznými vrcholy Obergabelhornu a Dent Blanche, aby zahrnul k jihu a zaskvěl se v největší své slávě — Matterhornu. Ta ušlechtilá hora je však jen chvíli prosta mraků, které se na ní ženou od štítu Dent d'Hérens. Mocná hromada Breithornu, Pollux s Castorem i pyramida Lyskammu vypadají, jakoby je před chvílí zavalil sníh.

Skupina Monte Rosy to kolo na jihovýchodě spojuje a nejvíce se nám z ní teď líbí odvážný Nordend, jehož hrana je jako ostří nože. Jenom jižní srázná hrana kamenné věže Grenzgipfel se nám nechce líbit, poněvadž po ní musíme k sedlu Zumsteinspitze. A nechce se nám ani věřit, že tomu už 80 let, co se dostal na Dufourův štít první člověk: 31. července 1855 dosáhl nejvyššího vrcholu Monte Rosy hned lidí devět a ovšem Angličané. G. a S. Smythové, Hudson, Birkbeck a Stevenson s čtyřmi vůdci, v čele s Ulrichem Lausnerem. Po mnoha strastiplných pokusech a výstupech, v jejichž historii najdeme i slavná jména z dobývání Matterhornu — Carrel a Taugwalder.

Ledovce se třpytí v prudkém žáru slunce. Největší z nich, Gornerský, je přes 2000 metrů hluboko a svažuje se podél černavého Gornergratu do údolí, v němž se tají Zermatt. Spějí tam i pruhy bělostných mraků, které kreslí své obrysy na led, do skal, v modř walliských lesů i líbeznou zeleň pastvin. Matterhornu není — zmizel. Ale také do Val Anzasca, italského údolí, v jehož třítisícimetrové hloubi leží Macugnaga, se dere stádo bílých beránek, pasoucích se v lučinách ozářených sluncem. Pět je nás na vrcholu Dufourova štítu a věru, nesmíme se na něm příliš roztahovat. Alexander Graven sedí na balvanu vysutém nad sráz, bezstarostně klátí nohama do volného prostoru a klidně pojídá svůj oběd. Čaj chutná všem a také doušek červeného vína, jež dává kolovati Gustav Julien. I trocha protáhnutí přijde vhod, sladce se i přivřou víčka, dokud si člověk neuvědomí, že je na Monte Rose a že je to hřích, nedívat se, kterak Matterhorn zápasí s mraky.

Lad. Škvor.

STŘÍBRNÝ PRUH

Moto: »es ist beim Bergsteigen wie im Krieg weit besser alles zu ernst als zu leicht zu nehmen«

(Z knihy »Meine Berge«.)

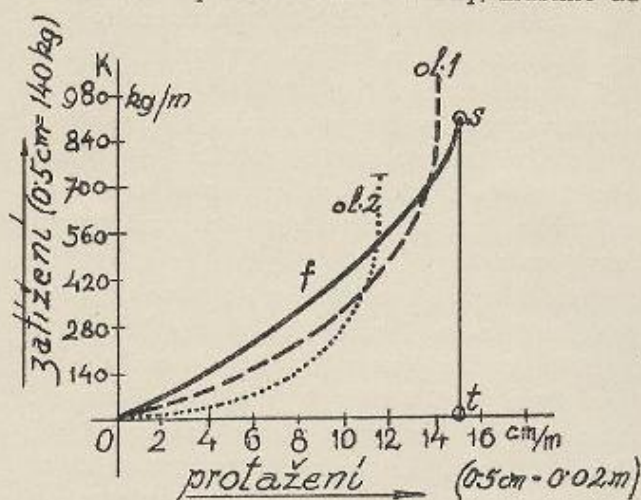
Nám horolezcům hraje nitro celou stupnicí různých »ismů«, od nejohnivějšího romantismu až po nejkrajnější realismus, a proto se nedivte, když nejprve vidím v lanu, plazícím se po tmavé skále »stříbrný pruh« a pak jej znesvěcuji chladnými fyzikálními výpočty.

Nejednomu z nás, když stál vysoko ve stěně a »dotahoval« těžký převis, blesklo náhle hlavou: »... a vydrželo by teď (lano)?« Otázka tato se opět a opět vynořuje v různých obměnách mezi lezci i v nejnovější alpistické literatuře, což dokazuje, že dosud málo lezců si vyřešilo pro sebe¹⁾ tento problém.

Polemiky v našem kruhu, podnícené přetřžením lana, které stálo jednoho z našich kamarádů život, přinutily i mne, abych se začal důkladněji zabývat pevností lana.

¹⁾ Vědecky vzato není zde vlastně již rozporů.

Ani jedno z četných pojednání o lanu v literatuře²⁾ nám neříká: »to neb ono můžeš od lana žádat«, a je to také těžké, uvážíme-li, co různých činitelů hraje tu důležitou roli. Vzal jsem si proto pro svoje zkoušky za základ určitý druh lana, a to nové lano známých »Hanfwerke«-Füssen³⁾, kterému, jakožto výrobku v tomto oboru již dlouhá léta specialisované továrny, musíme dát přednost.

Trochu teorie:

Dosadíme-li za: m (hmota) =

$\frac{Q \text{ (váha)}}{g \text{ (zrychlení)}}$, v (rychlost) =

$\sqrt{2gh}$, h = výška pádu,

je energie vzniklá pádem těla:

$$\frac{m}{2} v^2 = mgh = Q \cdot h$$

t. j. u 75 kg těžkého člověka, padajícího volně z 10 m energie 750 mkg, kterou musí lano při pádu v sobě zpracovat, čili

$$Q \cdot h = \int_0^s f(K) \cdot dK \text{ (viz diagram).}$$

Velikost této bizardí síly lana (práce), způsobené vnitřním třením vláken a zvětšované stáčením pramenů, můžeme dostat jen pokusnou cestou.⁴⁾

Sestrojil jsem si proto primitivní, ale účelu plně vyhovující přístroj,⁵⁾ na kterém jsem mohl zjistit práci lana při dynamickém zatížení.⁶⁾ Ze stále stupňovaného zatížení K (docilovaného závažím na páce 1:10), převáděného vždy prudce na volně uloženou zkoušku lana o délce $l = 1$ m a síle K odpovídajících protážení t (v cm) až do přetržení (bod s), sestojen pracovní diagram lana.

Tak vypadá práce (odolnost) füssenského lana 12 mm — je 3 pramenné, patentovaným způsobem točené (odstraněno tím částečně nepříjemné »kringlování«), z italského konopí (dlouhá vlákna), o váze 93 g/m, při statickém zatížení o pevnosti 930 kg a tažnosti 16—18 cm/m⁷⁾ — graficky znázorněna takto:

Práce je necelých 50 mkg (plocha 0-s-t). Kritická výška pro 1 m je tedy 0,66 cm počítáno na padající váhu 75 kg t. z., dokud délka pádem namáhaného lana není alespoň o polovinu větší než výška pádu, musí se toto lano přetrhnouti.

Teprve když je:

$$\frac{Q \cdot h}{\text{pohybová energie}} = \frac{50 \cdot 1}{\text{práce lana, } l = \text{délka lana} = h}$$

nastává rovnováha mezi energií vzniklou pádem a dynamickou pevností tohoto lana.

Ježto i nejsilnější lano füssenské o průměru 18 mm (na pískovec) má v novém stavu ca 70 mkg, platí pro každé sebelepší lano:

Padá-li lezec normální váhy s dvojnásobné výšky (ať jest tato jakkoliv velká⁸⁾), než jest délka lana od bodu, kde je pevně (nepružně) zachyceno (na př. zaklíněno ve

²⁾ Viz souhrn literatury o lanu v Schwarzově článku »Prüfung von Bergseilen« v dubnovém čísle »Der Bergsteiger« 1935.

³⁾ Použili jich bři. Schmidové při slezení Matterhornu sev. stěnou i obě expedice na Nanga Parbat, zavedl je D. u. Oe. A. V. u svých vůdců a Bergwacht.

⁴⁾ Pro různorodost materiálu i způsobů výroby nedá se použití Hookova zákona.

⁵⁾ Schema jeho pro nedostatek místa neuvádím.

⁶⁾ Zkoušky Dr. Huber, Mitteil. D. u. Oe. A. V. 1928, str. 97, přísně vzato jsou provedeny při statickém namáhání lana.

⁷⁾ Tyto dvě hodnoty dala mi lask. füssenská továrna i se vzorky.

⁸⁾ Nesmíme ovšem zapomínat, že přímé vpadnutí do lana s výšky větší než 6 až 7 m má pro člověka obvykle ošklivé následky: zlomeniny kostí, poranění šlach a podobně.

škviře, otočeno okolo karabiny neb pod.), musí se toto (nehledě na zmenšení pevnosti lana v uzlech) přetřhnouti.

U staršího lana vypadá to s pevností ještě hůře. Našel jsem ku př.: u svého vlastního lana (tedy co nejpečlivěji ošetřovaného), tuzemské výroby, asi 2 roky starého, o síle 15 mm: práci = 34 mkg (viz diagram křivku ol. 1).

u klubovního lana téže výroby a téhož stáří, bezvadného vzhledu: 15 mkg (viz diagram křivku ol. 2).

Schweizerische Versuchsanstalt, St. Gallen,⁹⁾ prováděla důkladné zkoušky s opotřebovanými lany a zjistila mimo jiné:

u nového točeného lana o průměru 12 mm	47 mkg,
u téhož po 70 hodiném použití ve skále	30 mkg,
u téhož po 70 hodiném použití v ledu	21 mkg,
pro zajímavost: u pleteného lana jistého vůdce	3 mkg.

A nyní něco pro praxi:

I. Jak zachová m lanu co nejdéle pevnost?

Ze známých pravidel pro ošetření lan je zvlášť důležité:

- vymáčet nově koupené ve vlažné vodě a po vysušení ne masit,
- vždy správně vysušit,¹⁰⁾
- na správném místě uschovávat,
- nepřetěžovat,
- svinovat ve směru, ve kterém jsou točeny prameny.

II. Z dříve uvedeného je vidět, jak málo poměrně vydrží lano, když všechno se proti nám spikne. Jak tedy zvýším jeho odolnost?

- Prvovezec má postupovat tak, aby při event. pádu byla výška co možná malá, ale hodně lana v práci (pendl),
- pečlivě tedy dbát toho, aby lano probíhalo hladce karabinami a pod.
- Dbát pružného jištění, čímž se značně zvětší brzdící schopnost lana

Obraz 1.

Obraz 2.

1. Krční smyčka z ca 2 m reepšňůry o průměru 6 mm, místo dříve užívaného »Sackstich«: umožňuje volné (příjemnější) uvázání se, zabraňuje sklouzávání lana do pasu (nebezpečné) a je současně rezervou. — 2. Smyčka z 3 m reepšňůry o prům. 4—6 mm připevněná na lano Prusikem. — 3. Stejná smyčka ze šňůry o prům. 6 mm; obě jsou otočeny 2krát okolo těla a dohromady svázaný.

⁹⁾ »Die Alpen« 1933, str. 154, »Über die Prüfung gebrauchter Bergseile«.

¹⁰⁾ Malá dynamická pevnost našich cvičných lan, dříve používaných, je asi odůvodněna tím, že se zvlášť špatně dají vysušit, čímž snadno zpuchří.

při pádu, jak dokazuje pokus:¹¹⁾ 75 kg závaží upevněné na točeném lanu (10 a 12 mm) hozeno se skály tak, že výška pádu byla 15 m, celé lano probíhající karabinou k lezci, jenž jistil přes rameno, 20 m. Lano 12 mm vydrželo. Značně zvýšime odolnost lana, vedeme-li je karabinou a pak hned slabší smyčkou otočenou okolo nějakého skalního výběžku anebo větší — silnější smyčkou a pak menší — slabší smyčkou ve skobě tak, aby při event. pádu se přetřhla smyčka (menší) a tím se zmenšila energie působící v karabině, resp. ve větší smyčce na lano.

Výborný je pro jistícího způsob doporučený Dr. Prusikem,¹²⁾ obr. 1: při pádu zvýší se odolnost lana tím, že se smyčka ev. přetřhne, zmírní se ohromné trhnutí, které by mohlo jistícího strhnouti se stanoviště nebo ho alespoň řádně popálit; vydrží-li smyčka, umožňuje její Prusikův uzel jistícímu vytáhnouti k sobě zříceného.

D. Poměrně malá odolnost lana při dynamickém zatížení se ještě zhoršuje uzly, které, jak často již bylo prakticky zjištěno, snižují pevnost lana o 30 až 50%. Toto nebezpečí dá se však odstranit, a to:

1. částečně uzly, kde síla nepůsobí v jednom místě, nýbrž se »odpruží«, jako u uzlu Pappillon, Boutine Double a j.¹³⁾

2. úplné smyčkou dle Ing. Streitziga¹⁴⁾ nebo důmyslnou kombinací Streitzig-Prusik,¹⁵⁾ obr. 2, kterou se:

- odstraní nebezpečí přetržení lana v uzlu,
- tlak vzniklý při zřícení vpadnutím do lana působí na větší ploše těla,
- značně se zvětší odolnost lana tím, že se event. přetržením smyčky absorbuje hodně pohybové energie,
- umožní případ. zřítivšímu se, aby se mohl vysoukat sám nazpět po lanu (z ledovcové trhliny a p.).

E. Nejjistější je ovšem pracovat na 2 l a n e c h. Pak není možno za žádných okolností, aby se obě přetřhla; bohužel nedovoluje to všude velké tření lana o skálu.

Tím tedy končím. Víím, že jsem nepřinesl celkem v tomto článku nic nového, o všem již bylo psáno a zkoušky mnou provedené potvrzují více méně jen správnost údajů uveřejněných v leložním Bergsteigeru a D. A. Z. Dalo by se o tomto tématu napsat ještě mnoho. To však nebylo mým úmyslem. Chtěl jsem jen v krátkosti vyzvednout to, co považuji za nejdůležitější a co nemůžeme najít v každé příručce a mimo to ušetřit některému z Vás zdlouhavé pátrání v obšírné literatuře.

Méně školeným kamarádům a kamarádkám podařilo se mi snad tímto fyzikálním obrazem lana usnadnit důkladnější vniknutí do lanové techniky; starší kamarády pak pohnout ke kritice a tím k sdělení svých zkušeností a uvést tak ještě více světla do problému, o jehož důležitosti nemůže být sporu. Lano a horolezec jsou dva nedělitelné pojmy, a jak by nel je ono přece ve skále jediným pojítkem mezi ním a jeho životem. — A kdo v něm vidí něco více než pouhou hmotu, tomu zůstane věrno i mimo hory. Pohled na něj vrátil již mnohého z nás radostnějšímu životu, když chmurná nálada ze všednosti šedého městského života a myšlenky o marnosti všeho se zmocňovaly jeho nitra...

Pohlížejte koncem konců na své lano jak chcete, starat se však o něj musíte po celý rok, a to co nejsvědomitěji! Vzpomeňte si na slova Kugyho, že »smrt v horách neukazuje vždy na hrdinství lezce, ale častěji na jeho hloupost«.

Lev Konečný

¹¹⁾ Sixt: »Der Berg« 1924, č. 1.

¹²⁾ D. A. Z. 1935, č. 3, »Seil und Bergsteiger«.

¹³⁾ Manuel d'Alpinisme.

¹⁴⁾ Mitteil. D. u. Oe. A. V. 1933, č. 8.

Výhody a slevy na drahách

v republice a v sousedních státech, všechny relace a kalendář lyžařských i horolezeckých podniků jsou obsaženy v brožuře

Lyžař v sezoně 1935—1936

za Kč 3.— a porto.

Objednejte u pokladníka Klubu L. Skvora, Praha-Nusle, Svatoslavova č. 3.

**Leták Ministerstva obchodu
je vložen do Věstníku.**

Prosíme členy, aby obsah letáku nejen propagovali, ale podle letáku i sami jednali.

PO STOPÁCH ALPSKÉ TRAGEDIE

Před několika léty četl jsem v Zimním sportu v překladu dra J. Pečírky poutavé líčení katastrofy na Fušském Bratschenkopfu ve Vysokých Taurách. Nezapomenutelným dojmem působilo na mne tehdá živé vyprávění Conrada Klausze, očitého svědka této hrozné události, které padly za oběť čtyři lidské životy.

Dne 22. července 1926 vydala se brzo ráno z chaty Heinricha Schwaigera tříčlenná společnost německých alpistů, Conrad Klausz, Dr. Fischer a jeho snoubenka Elfrida Lucke, vedeni zkušeným kaprunským vůdcem Meyerhoferem. Měli úmysl vystoupiti na Grosses Wiesbachhorn a dospěti pak ledovou pouští přes Bratschenkopf, Glockerin a Keilscharte do Oberwalderhütte na Horním Pasterzi. Na Wiesbachhornu, kam se dostali bez obtíží, přidali se k nim ještě dva vídeňští alpisté.

Při přechodu přes Bratschenkopf byli překvapeni sněhovou bouří, ve které ztratili orientaci. Veškeré pokusy nalézt zpáteční cestu skončily bez výsledku a úplně vyčerpání horolezci byli nuceni hledati útulek před zuřícím orkánem. Ukryti za skaliskem marně čekali, zda-li se zlepši počasí. Nárazy větru, který přinášel spousty zledovatělého sněhu, byly čím dále tím prudší. První podlehl starý vůdce. Nastala noc. Noc vyjících děsů, noc strašných utrpení zbývajících pěti lidí, tísnících se za zledovatělými balvany. Nadlidskou vůlí žít dočkali se jitra. Hrdinná žena Elfrida Lucke má na tom největší zásluhu. Bouře neustávala. Příšera bílé smrti vznášela se nad těmito lidskými troskami. Nové jitra přineslo novou touhu po životě. Klausz se rozhodne, že se probije za každou cenu zpět do chaty Heinricha Schwaigera. Po sedmihodinovém bloudění mezi le-

Gross-Glockner
z Gr. Wiesbachhornu.

Foto: A. Cervenka.

Gr. Wiesbachhorn (v pozadí
Hoher Tenn) z Bratschenkopfu.

Foto: A. Cervenka.

dovcovými trhlinami a nad strašlivými srázy dosáhne s napětím posledních sil chaty, kde alarmuje pomoc. Záchranná výprava vrací se s jedinou Elfridou Lucke — ostatní byli již mrtví.

Když jsme letos vystoupili z Mooserbodenu k chatě Heinricha Schwaigera, bylo překrásné zářivé jitra. Mírný noční mrazík a čisté nebe dávalo tušiti stále počasí. Využíváme odpočinku u chaty a kocháme se

nádherným panoramatem. Hledíme dolů na divoké kaskády glockerinského ledovce, na zeleň Mooserbodenu, protkanou spleť potoků a na rozbrázděný jazyk ledovce Karlinger. Vycházejícím sluncem pozlacený jehlan Kitzsteinhornu tyčí se proti nám.

Malé občerstvení a už se jde zase dále. Lehkým komínem a pak šutrovitým svahem dosahujeme hřebene. Na Fochezkopfu připínáme železa. Fim je dosud tvrdý, stoupáme proto rychle. S nabytou výškou rozšiřuje se náš obzor. Za Hocheiserem vyhoupla se bílá pyramida Gross-Venedigru. Obracíme se k cíli své cesty a necháváme oči bloudit po úžasných ledových strážích severozápadní stěny Wiesbachhornu spadajících k Wielingskému ledovci. Musí to být těžká práce probít se touto stěnou. — Před námi zvedá se v ladné křivce ostrá sněhová hrana pověstného Kaindigratu, který určuje další naši cestu. Stoupáme nejprve mírně, pak ostřeji, hledíce do okrajových trhlin hluboko pod sebou. Za Wielingerscharte vynořil se zatím celý hřeben Bratschenkopfu. Vpravo zvednutý vrchol kaprunského, vlevo skalnatý hřeben fušského, za jehož balvany marně snažili se nalézt útočiště nešťastní horolezci.

Západní hranu Wiesbachhornu tvoří strmý ledový ostroh, který nabádá k opatrnosti. Leckde je nutno přiseknouti cepínem stupeň, neboť můj kamarád má pouze čtyřhrotá železa, která na prudkém svahu neposkytují žádoucí jistoty. Skalnatý hřeben těsně pod vrcholem nečinil již žádných zvláštních obtíží a za nedlouho stojíme na vrcholu, ozdobeném balkony převisů, 3.570 m vysoko.

Uchvatný obraz. Celý ledovcový svět Vysokých Taur leží kolem nás. Rozervaná hradba Gross-Glockneru zvedá se k modrému nebi a sněhový dóm Johannisbergu svítí proti němu svou čistou bělostí. Polední slunce pálí nemilosrdně. Jihovýchodní obzor je poněkud zachmuven, přesto poznáváme ledovce Sonnblicku. Dole, hluboko pod námi, vine se v nesčetných zákrutech, jako bílá nitka, Glocknerská silnice. Třídrem pozorujeme množství aut a autokarů, šplhajících po úbočí Edelweisspitze, nebo parkujících na jejím vrcholu, ve výši téměř 2.600 m.

Neradi opouštíme vrchol. Sestupujeme jihozápadní hranou přímo na Wielingerscharte, kde se brouzdáme v rozbředlém sněhu. Voda stříká od těžkých boí na všechny strany. Výstup příkrým úbočím Bratschenkopfu v této sněhové kaši je velmi namáhavý. Opatrně překročujeme

14 Památník tragédie na Bratschenkopfu. V pozadí Glockner. Foto: A. Cervanka.

Bratschenkopf z Kaindigratu.

Foto: A. Cervanka.

okrajovou šterbinu pod sněhem skrytou. Často odpočíváme. Za námi zvedá se ostrý hrot Wiesbachhornu k nebi v celé své impozantní výšce a vlevo vynořuje se Hoher Tenn svým krásným pravidelným jehlanem.

Konečně jsme v sedle mezi Fušským a Kaprunským Bratschenkopfe. Nedaleko malý železný kříž, zasazený mezi kameny, připomíná místo oné příšerné tragedie. Jako tichá výčitka horám, sluncem rozzářeným, jako hrozné memento všem, kdož stoupají k jejich bílým vrcholům.

V myšlenkách vidíme znovu celou tragickou událost. Oči hledají místo, kde se změnil skromný úkryt nešťastných horolezců před zuřící bouří v jejich bílý hrob. Uvažujeme o možnostech záchrany a jasně chápeme, že přechod touto ledovou pustinou za nepříznivého počasí byl podnikem krajně nebezpečným.

Dnes však je kolem klid a mr. Jemný větřík chladí tváře sluncem rozpálené. Sedíme na plochem kameni a hledíme na bílou kopuli Glockerin. Tři horolezci stoupají těsně pod vrcholem. Jejich stopa, vepsaná v bílém boku hory, je smělou odpovědí němé výstraze na Fušském Bratschenkopfu.

Pokročilá doba nutí nás k zpáteční cestě. Z hloubi Kaprunského údolí vystupují pomalu temné stíny, hory však ještě tonou v plném jasu zapadajícího slunce. U chaty Heinricha Schwaigera se nezdržujeme — spěcháme dolů do Mooserbodenu. První hvězdy bleskly oblohou, když jsme stanuli před hotelem.

Poslední pohled k narůžovělým konturám ledovců, byl pohledem díky za tolik krásy, kterou nám daly prožít velebné a věčně krásné Alpy.

A. Červinka.

HOROLEZECKÁ CVIČENÍ A ZÁJEZDY

Purkmistrovský úřad v Teplicích (Welsdorf) udělil členům našeho Klubu dovolení pro rok 1935 a 1936 ke cvičebnému slézání skal v Teplických skalách.

Cvičení děje se výhradně na nebezpečí cvičících. Cvičitele prosíme, aby se před nástupem ke cvičení hlásili s cvičenci v kanceláři správy skal u purkmistrovského úřadu v Teplicích n. Met.

Pan Ing. O. Horský byl pověřen SLRCS, vedením stálé lyžařské školy na Pustevnách p. Radh. Ke škole, jež potrvá od 15. prosince 1935 do 15. března 1936, budou připojeny kursy o lyžařství ve velehorách a instruktivní návod, jak se vyvarovat nebezpečím v nich.

Škola i speciální kursy budou přístupny členům AKCS., prostřednictvím Klubu ve SLRCS. organizovaným, zdarma. — Ostatním účastníkům, organizovaným ve SLRCS. prostřednictvím jiného klubu a majícím tudíž nárok na vlastního klubového cvičitele jízdy na lyžích, bude poskytována 20% sleva na školném.

Naš člen **V. Kern, Cojetický** u Mladé Boleslavi byl registrován za náš Klub jako závodník (sjezdař) při SLRCS.

Cvičitelé v jízdě na lyžích byli regi-

strováni u SLRCS. za KACS, naši členové: J. Faustus z Plzně a JUDr. Jos. Machek z Prahy.

Do kursu pro vedoucí a cvičitele, pořádaného pražskou župou SLRCS. přihlásili se za KACS. naši členové: Alois Altříchtler, Kpt. Ing. F. Laibl a Ant. Jirkovský, vesměs z Prahy.

Zádáme členy, aby oznamovali redakci, Praha IV., Na valech 278, svoji horolezeckou a alpskéckou činnost, abychom ji mohli uveřejnit ve Věstníku.

Zájezd do Silveretty pořádá ve druhé polovině března t. r. náš člen a cvičitel SLRCS p. JUDr. Josef Machek. Zájezdu, který potrvá 12 až 14 dnů, může se účastnit kromě vedoucího ještě pět osob. Přihlášky jen dobrých lyžařů přijímá do 15. února t. r. redakce Věstníku, Praha IV., Na valech 278.

Cvičme poctivěji, článek uveřejněný v rubrice „Horolezecká cvičení a zájezdy“ v 6. sešitě II. roč. našeho Věstníku napsal náš osvědčený a svědomitý člen cvičitelského sboru Ing. Ferd. Gottmann a nikoliv náčelník cvič. sboru J. Janěba, jak bylo mylně uvedeno.

Jednou z příčin, proč lidé chodí do hor, je hledání a nalézání krásy. Krása hor není libivý a hřejivý předmět, je pro své rozměry a tvary majestátní, je pro své vlastnosti chladná až mrazivá.

Vyžaduje si často mnoho námahy a těžkých obětí, aby byla nalezena, avšak nemůže být nikdy dosažena, protože ji nelze získati.

Přicházíme-li zdola unaveni, posiluje naši vůli k životu, a dává nám měřítko pro hodnocení těch mnohých ideálů a cílů, které vyplývají z programu našeho každodenního života.

Jestliže cit nás do hor zavádí a nutí nás vystupovat na jejich vrcholky, pak vůle a rozum jsou našimi vůdci.

Působí-li hory tedy na cit těch, kteří do nich přicházejí, činí je jejich krása jemnějším a jejich velikost pokornějším.

Naopak vůle tvrdne úměrně k tomu - s jakým odporem se setkává a situace dosahující často nejvyšších hranic možnosti, vyžadují odpovídající činnost rozumu.

Er.

Z P R Á V Y K L U B O V N Í

Ministerstvo obchodu povolilo našemu Klubu výnosem ze dne 10. prosince 1935 čj. 90.679/35-IV/E na spolkovou činnost v r. 1935 veřejnou podporu Kč 3.000.— s podmínkou, že nebudeme pořádati výprav do zahraničí.

K výměru připojilo ministerstvo 500 výtisků návštěvničky „Poznej svou vlast“, jejichž účelem je povzbudit zájem o turistiku v Československu.

Výbor poděkoval ministerstvu obchodu za tuto vydatnou podporu činnosti Klubu. I redakce Věstníku prosí ministerstvo, aby přijalo uctivý dík za finanční pomoc a slibuje, že bude i nadále propagovat za hranicemi návštěvu naší republiky.

Ministerstvo zahraničních věcí přispělo Klubu k částečné úhradě výloh propagační akce částkou Kč 2.000.—. Výbor Klubu, cvičitelský sbor i redakce Věstníku děkují ministerstvu za tuto vydatnou finanční pomoc při propagaci naší republiky za hranicemi.

Ministerstvo školství a národní osvěty předplatilo, obdobně jako r. 1935, výměrem ze dne 12. listopadu 1935 čj. 142.130/35-II/2 i III. ročník našeho Věstníku pro 20 středních škol v pohraničních krajích naší republiky.

Výbor, cvičitelský sbor i redakce Věstníku děkují ministerstvu, které projevilo, právě tak jako vloni i letos, mimořádné pochopení pro obsah Věstníku, který sleduje nejen cíle organizační, ale má i tendenci výchovnou: výchovu sportovního dorostu ve sportovce-gentlemany.

Osobní.

Jaromír Herle, náš člen, složil druhou státní zkoušku na vysoké škole inženýrského stavitelství (vodohospodář. a kult. obor) a nabyl titulu inženýra.

Josef Hofrichter, zasloužilý člen našeho cvičitelského sboru, byl jmenován náměstkem ředitele firmy Fr. Odkolek, a. s. v Praze.

JUDr. A. Schauer, náš milý a vážený člen, stal se společníkem renomované advokátní kanceláře svého otce pana JUDr. Ant. Schauera v Praze II., Žitná č. 2.

Výbor i redakce blahopřeje srdečně všem těmto milým členům a kamarádům.

Dary.

JUDr. Jos. Meluzin, vrch. komisař polit. správy v Chotěboři, věnoval opět Klubu v přeplatku Kč 18.—.

Předseda řed. R. Pilát daroval Klubu Kč 30.— v hrazené režii a knihovně vázaný výtisk knihy: Leo Matuschka - Junger Mensch im Gebirg.

Ředitel Otto Schwarz v Riunione Adriatica v Praze daroval klubovní knihovně ročníky 1931, 1932 a 1933 orgánu švýcarského C. A. S. „Die Alpen“.

MUDr. Jan Svoboda, vrch. želez. lékař v Praze, daroval Klubu v přeplatku Kč 8.—.

Výbor i redakce děkují všem pánům dárčům co nejsrdečněji.

Lyže brusle výzbroj

hrany kovové
i kombinované

Dům dobrých
sportovních potřeb

JOSEF JAŇOUR,
PRAHA II.,
Havlíčkovy nám. č. 34.
Cuk. pal. Tel. č. 280-76.

TUK na
sport. obuv
vyrábí továrna
DERBY
KRÉMU
Praha VIII.

Kupujte losy

**jubilejní věcné loterie
Československé jednoty v Praze**

Los Kč 3.— Tah 14. května 1936

1713 výher v ceně Kč 60.000—

Noví členové.

V listopadu a prosinci r. 1935 byli přijati tyto členové:

- 778. **Doc. Dr. Wachsmann**, Praha II., Nár. tř. č. 4.
- 779. **Pí M. Wachsmannová**, choť docenta.
- 780. **JUDr. Otto Materna**, vrch. odb. rada Presidia minist. rady, Praha III., Valdštyňská ul.
- 781. **Mg. Ph. Karel Novák**, Praha VI., Vratislavova 26.
- 782. **Dr. Josef Eisenberg**, Praha VII., Schnirchova 186.
- 783. **Karel Kubecka**, malíř, Olomouc-Pavlovice, Ibsenova 12.
- 784. **Ant. Jirkovský**, úředník ministerstva železnic, Hor. Cernošice 112.
- 785. **JUDr. Jiří Pilař**, advokát, Praha XII., Slezská 5.

Přednášky.

Přednášky KAČS. Ku spštění pátečních schůzí budeme občas pořádat čtvrt-hodinky promítání obrazů. Zveme členy, kteří by chtěli promítnout svoje diapositivy (8.5×8.5), aby se dohodli při pátečních schůzkách s p. L. Konečným.

Náš obětavý člen p. Jaňour, který nám již promítal své obrázky Vídeňský Sněžník a Raxalpu, uvede nás v příštích čtvrt-hodinkách dne 14. února do okolí Dachsteinu, 28. února do Solné Komory a 20. března do Salzpurku.

Dne 24. ledna přednáší náš předseda řed. Pilát O horolezeckých školách v Rakousku (Peilstein, Raxalpa, Ennstalské Alpy).

Začátek asi o 19. hod. v pátečních schůzkách v kavárně Louvre. Bude promítnuto vždy asi 25—30 obrázků se stručným doprovodem. Promítací zařízení dal nezištně k dispozici p. Jaňour.

Výbor i redakce děkují příznivci našeho klubu, panu Jaňouroví, že tuto svoji myšlenku tak prakticky zhodnotil.

Nálepky na rok 1935 a 1936 zasíláme členům, kteří zaplatili příspěvek za tato léta, jako tiskopis v obálce, do níž jsme vložili složenku pro členy, kteří nám dosud nezaplatili. Prosíme členy, aby nám poukázali částku, kterou nám dluhují.

Prospěch a rozkvět Klubu je jen tehdy možný, pracují-li k tomu cíli nejen funkcionáři, ale i všichni členové Klubu.

Odznaky Klubu, stanovy a legitimace vyžádejte si buď osobně v pátečních schůzkách v kavárně Louvre, nebo písemně u pokladníka Klubu: Lad. Škvora, Praha-Nusle, Svatoslavova č. 3.

Seznam knih v knihovně KAČS. v Praze bude uveřejněn postupně ve Věstníku. K prvnímu číslu je připojena první část seznamu.

Doporučujeme členům, aby knihovny hojně používali. Pražští členové mohou si knihy vypůjčiti v pátečních schůzkách v kavárně Louvre. Venkovští členové dopište knihovníku A. Altrichterovi, Praha II., Vodičková ul. 7. Buď Vám knihy připraví

a vyzvednete si je, když přijedete do Prahy, nebo Vám knihy zašle a zaplatíte toliko poštovné tam i zpět.

Prosíme dále, abyste pamatovali na naši knihovnu buď peněžním darem nebo tím, že darujete knihy z oboru alpinistické literatury.

Prosíme tím všem členům.

Příspěvky pro Věstník zasílejte, prosíme, hojně, nejpozději do 20. února, 20. dubna, 20. června, 20. srpna, 20. října a 20. prosince, redakci: Praha IV., Na valech 278.

Vítány jsou články popisující odborné výstupy nebo články, v nichž jsou formou fejetonistickou líčeny zájezdy do hor a konečně články s tendencí alpinisticko-výchovnou.

Chcete-li vybavit své články obrázky, zašlete buď zvětšeniny nejméně 13×8 nebo 12×12 cm na lesklém papíře, nebo lépe ještě negativy, z nichž si obrázky zvětšíme a filmy vrátíme.

Za včasné vrácení negativů se redakce zaručuje.

Dr. F. Kroužil—Dr. J. Gellner: Vysoké Tatry — Horolezecký průvodce, a to III. díl, obsahující úsek Český štít—Polský Hřeben, vyjde v dubnu t. r. Cena Kč 30.—.

První díl s částí všeobecnou a s popisem úseku Kriváň—Sedlo pod Čubrinou, již vyšel. Cena Kč 30.—.

Vyžádejte si od nakladatele: ORBIS, Praha XII., Pochova 30, který vám povolí též měsíční splátky.

Pojištění proti úrazům na lyžích uzavřel K. A. ČS. s První českou vzájemnou pojišťovnou (zal. r. 1817) v Praze II., Spálené ul. č. 24.

Pojištění členstva. Za prémii Kč 5.— ročně. Pro případ smrti následkem úrazu na Kč 10.000.—, pro případ invalidity Kč 30.000.—, pro případ dočasné invalidity denní odškodné Kč 10.—. Pojištění možno za trojnásobnou prémii až ztrojnásobiti.

Tímto pojištěním jsou kryty úrazy, které by se přihodily členům v pojistice uve-

deným při provozování sportu lyžařského a klubových letních vycházkách na území republiky Československé, pokud tyto sporty vykonávány jsou v intencích a mezích SLRCS. sledovaných.

Vyloučeny jsou úrazy při výkonech sportovních z povolání a závodech jakéhokoliv druhu.

Příhlášky, k nimž připojte Kč 6.— za prémii a porto, zašlete pokladníkovi Klubu L. Skvorovi, Praha-Nusle, Svatoslavova ulice č. 3.

Důležité usnesení Svazu Slovanských Turistických Spolků v Krakově. Poslední sjezd rady Slovanských turistických spolků v Krakově učinil dvě velmi důležitá a velmi věcná usnesení.

1. Vysokohorské slovanské kluby, a to: Klub Wysokogórski P. T. T. ve Varšavě, Błgarski Alpijski Klub v Sofii, Klub Skala v Lublani, Klub alpiстів československých v Praze, Spolok tatarských horolezcův JAMES v Košicích a vysokohorské odbočky KČST — budou ještě v r. 1935 vyzvány, aby navázaly vzájemně co nejčilejší styky na poli praktické alpinistické spolupráce.

2. Všechny uvedené kluby se žádají, aby pracovaly společně při organizaci mimořádných zahraničních výprav alpinistických, a to jak organizačně, finančně, propagačně tak i pokud jde o účast jejich členů při těchto zájezdech.

Tato usnesení vítáme opravdu upřímně. Šlo nám vždy nejen o prospěch našeho Klubu, ale i o prospěch věcí, která je všem shora uvedeným organizacím společná: o důstojnou a odbornou propagaci vysokohorské turistiky a horolezectví. Udržíme proto se všemi našimi vyjmenovanými kluby živé styky, které docházejí výrazu i tím, že jim zasíláme svůj Věstník a uveřejňujeme zprávy jich se týkající. Přes to bude však usnesení pro náš výbor i redakci pobídkou, abychom tyto styky pokud možno ještě více prohloubili.

Z O D B O Č E K K A Č S

Odbočka K. A. ČS. v Brně uspořádala v době od 2. do 17. listopadu 1935 výstavu fotografií svých členů, která měla úspěch nejen finanční ale i morální. Obavy pořadatelů, že bude nedostatek materiálu, změnil se v přesvědčení, že bude naopak třeba zmenšit při příští výstavě počet vystavených fotografií.

Děkujeme všem kamarádům, kteří netořili nákladem a prací a přičinili se tak o zdar tohoto podniku. Zejména děkujeme i vystavovatelům, kteří obestali výstavu, ačkoli nejsou členy brněnského Klubu. Jen namátkou uvádíme pp. vrch. řed. Kocha, MUDr. Břet. Janouška z Hradce Král. a kamarády Řihánka a Knappa z Prahy.

I naše přednášková činnost se úspěšně vyvíjí zejména zásluhou přednáškového referenta a ovšem také přednášejících. Naše přednášky jsou vždy čteně navštěvovány a stávají se tak populární, že i jiné místní spolky a kluby se snaží, aby získaly naše přednáše pro svoje podniky. Přednášeli: vrch. řed. Koch, kpt. V. Eichler a profesor O. Schütz.

Výbor děkuje srdečně kam. J. Piowatému za darované promítací plátno. Ušetřil nám darem starosti i vydání.

Po vánocích započneme opět s přednáškami 8. nebo 16. ledna 1936. Přesné datum oznámíme obvyklým způsobem.

Již v první polovině ledna chceme pořádat autobusové zájezdy do Bezkyd, na Javorníky a na Jeseníky. Podrobné informace podá náčelník. Zajisté se na sněhu všichni sejdem.

I. Výstavu horské fotografie uspořádal K. A. ČS., odbočka v Brně, v době od 2. do 17. listopadu 1935.

Naši milí kamarádi v Brně sami, bez cizí pomoci, vyhotovili 138 rozměrných zvětšení a vystavili je v sále Umělecko-průmyslového musea v Brně. Jak mnoho a jak krásných fotografií tam bylo! To by byly obrázky pro propagaci našich hor za hranicemi!

Omluva našich milých druhů ve výstavním katalogu svědčí o jejich skromnosti, která tu nebyla zcela na místě.

Při příští výstavě hodlají naši brněnští přátelé zmenšiti počet vystavených obrazů ještě přísnějším výběrem. Na tuto výstavu možno se těšit dvojnásob.

Děkujeme vám všichni za vaši pěknou, vkusnou a účelnou propagaci našeho „cechu“, v němž chceme shromáždit lidi, již se skromně, pokorně a nenáročně chtějí poklonit Božské horské přírodě, vnímat její krásy a být bratrem a druhem každému člověku, který jde za týmž cílem.

Plzeňská odbočka K. A. ČS. se ustavila na valné hromadě dne 13. listopadu 1935.

Alpistická činnost Plzně není nikterak nová. Měla svůj dobrý zvuk již před válkou (Juránek, Mgr. Hauba, Em. Kabát, N. Lang, Dr. Mandl a jni). Proto vykazala odbočka K. A. ČS. ve svém obvodu v den valné hromady již 40 členů.

Schůzi zahájil Norbert Lang. Uvítav přítomné, vzpomenu počátků českého horolezectví a skromných počátků alpistiky plzeňské. Uvedl první plzeňské horolezce zesp. Em. Kabátu, nepřítomného A. Juránka a Mgr. Hauby sen. a vyličil jejich průkopnické horolezecké výkony, skromně pomlčuje o sobě. Pak přešel k počátkům alpistické organizace v naší republice. Tato reminiscence dává předsedajícímu příležitost, aby se zmínil vřelými slovy o těch, kdo stáli u kolébky našeho Klubu a z vyšší moci nedli již mezi námi. Přítomní uctívají povstáním památku gen. MUDr. J. Počírky, jeho syna MUDr. I. Pečírky a Em. Kabátu.

Pak byly provedeny volby, při nichž byl aklaací zvolen jednomyslně tento výbor: Norbert Lang, předsedou, Evžen Malcher, místopředsedou a náčelníkem, Jiří Faustus (Fodermayerova 15), jednatelem, Jiří Kraus, pokladníkem, Jaroslav Řezáč, zapisovatelem a Josef Vlach, místonáčelníkem.

Konečně byly projednány některé volné návrhy, z nichž byl spontánním potleskem přijat návrh, aby byl plzeňský alpista tov. Arna Juránek jmenován čestným předsedou plzeňské odbočky za zásluhy o alpinismus a zejména o plzeňské horolezectví.

Vhodným doslovem předsedy Langy byla valná hromada, jež byla důležitým mezníkem v dějinách plzeňské odbočky, ukončena.

Odbočka koná schůze vždy první úterý v měsíci v Měšťanské besedě. O členství je možno se přihlásiti buď ve schůzi nebo u jednatele J. Faustuse, Fodermayerova 15.

ODBORNÁ LITERATURA DOMÁCÍ

Zimní Sport. Číslo 2. vyniká krásnými ilustracemi a odborným obsahem. Články: K. Podlaha: Nácvik křišťánek. B. Zadák: Promluvíme si lyžařsky. O. Braunor: Čsl. vojenská lyžařská hlídka jde opět do mezinárodního boje. V. Myšák: Nejdříve běžat. M. Karlíček: Malá Patra.

Číslo 3: Z ciziny. Svih a oblouk. Řihánek: Lyžařské kursy a cvičitelé. Znát své vlastní hory? Výzbroj a výstroj. Velká Patra. Různé. Číslo 4: Řihánek: Sjezdová technika. M. Karlíček: Nízké Tatry. J. Kalibera: Lyžařský rozhlas. Různé.

Die Karpathen, Kežmarok. Obsah proscovného čísla: Hřeben Vidlí v Tatrách.

Výlet na Zríznou. Spolkové zprávy.

Casopis Turistů: Obsah č. 8: Město červené růže, Jihočeskou Kanadou. Soos: Odkaz pravěku země. Spojenie Domice s Baradlou. Ještě o Domici. Číslo 9: Hrad Lipnice. Vyšší Brod-Libín. Máme jihočeskou Kanadu? Hrad Lednice. Ze Srdce Velké Fatry. Organizace turistiky v SSSR.

Turista na českém západě. Číslo 6. dokončuje článek „Autocarem do Jugoslaviie“ a Hří týdně toulku Šumavou.

Krásy Slovenska. Obsah 7. čísla: Vysoké Tatry. Niečo o našom horolezectve. Bradovica, Východná Vysoká, Zamarla Turňa. Zabudneté krásy Liptova. Čís-

lo 8: Zimný výlet do Kysela. V Roháčích. Spálená dolina. Slovenský Kras. Pramene Nitry. Klimatické dary hor.

Bezkydy—Jeseníky, Moravská Ostrava. Obsah čísla 7—8: Otevření chaty na Cervenohorském sedle. O ostravské stezce. Liptovské Hole od jihu. Lyžování na Valašském Kloboučku. Symfonie hor. Vsacké Bezkydy volají. Pod Pleninami. Klubovní zprávy.

Do Přírody, orgán vinohr. odbočky KCST. Obsah lednového čísla: Medzihole v Malé Fatě. Orlické hory v zimě. Různé.

Čs. Turistika, orgán Čsl. obce turistické. Ročník I., číslo 1. Obsah: Na cestu. Čsl. Turista. Podkarpatská Rus. Prachatic. Letem Krušnohorským světem. Lékař o zimních sportech. Usměrněné značkování COT. Číslo 2: Litomyšl. Pardubice. Údolí Pšovky.

Studentská Turistika. Číslo 4. má obsah: Tábory akademických odborů KCST. Pyreneje — ráj horolezců. Tramp Bernásek na cestách s AO. Turistika - Sport. Číslo 5: Českomoravská vysočina. Příprava a provedení horolezecké tury. Zamarla Turnia. Mazání lyží. P.

Nové publikace.

Lyžař v sezoně 1935—1936. Upravil Ing. Vilém Macháček. Vydal Svaz lyžařů republiky Československé. Stran 128. Cena Kč 3.—.

Nepostradatelná příručka pro lyžaře a alpisty, formátu 10 x 15 cm. Informuje o věcech organizačních: Mezinár. lyžařská federace, Svaz lyžařů republ. ČS., soudcovský jeho sbor, cvičitelský sbor, dorostenecký sbor, cvičitelský sbor Klubu alpistů československých. Dále uvádí příručka všechny výhody na drahách, které má lyžař i alpista doma i za hranicemi (v okolních státech) a připojuje seznam zpátečních zlevněných jízd.

Velmi cenný je lyžařský a horolezecký kalendář, v němž jsou uvedeny všechny závody lyžařské i horolezecká cvičení KACS. v Praze, v Hradci Králové, v Brně i v Plzni a konečně i všechny lyžařské školy, jež působí v zimních měsících roku 1936.

Vhodně doplňuje příručku zimní průvodce po všech horách republiky, v němž jsou uvedeny vlakové i autobusové spoje, pošty, ubytovací možnost, výstupy, výlety, vzdálenosti, sjezdy a. t. d.

Na konci příručky jsou uvedena cvičební místa horolezecká KACS. v Praze, v Hradci Králové, v Plzni a v Brně.

Jest povinností každého alpisty, aby si tuto příručku zakoupil.

Zakupte si buď v pátečních schůzkách v Louvru, nebo dopište pokladníkovi KACS. L. Škvorovi, Praha-Nusle, Svatoslavova 3.

Bohumil Zadák: Základy lyžařství. Učební osnova SLRČS. Spolupracovali: J. Jelínek, F. Přibyl a J. Řihánek. Schválil Cvičit. odbor Technického sboru S. L. Redakci a grafickou úpravu provedl J. Kalibera. Vydal SLRČS. V plát. vazbě Kč 12.—. Pro vedoucí a cvičitele Kč 8.—. Je to vystižné, systematicky a prakticky sestavená lyžařská knížka — nejlepší lyžařská kniha, kterou zatím máme. Její skvělá učební osnova vystihuje plně dnešní stav lyžařské techniky. Kromě názvoslovné kapitoly má kniha 37 číslování odstavců s popisy cviků, dále 28 kreslených obrázků a schémat a 14 příloh s 85 sestavami hlavních lyžařských pohybů, pořízených filmovou cestou. Kniha doporučujeme každému co nejvříve!

Manuel du Club des Touristes Tchécoslovaques. KCST. vydal v jazyku francouzském příručku, obsahující popsání naší republiky a popis činnosti klubu. V příručce je dále seznam chat KCST. Ve stati věnované alpistice příručka uvádí, že největší počet československých horolezců jest soustředěn v KCST. Jedná-li se o horolezce, kteří se spokojí s výstupem na Ostervu, Rysy aneb na Kriváň, má příručka nesporně pravdu. Se stanoviska alpistického je však nejvíce horolezců organizováno v naší republice v odborných spolcích: James, Klub Alpistů Čsl. a Karpatenverein, kromě členů Alpenvereinu (D. u. Ö. A. V.). Tolik na uhájení skutečnosti vůči cizině.

Vlasta Štáfllová: Kamzíček. Ilustr. O. Štáfl. Nakl. V. Seba, Praha 1935. Stran 154. Cena Kč 20.—, váz. Kč 28.—. Naše tatranská horolezkyně a nadšená obdivovatelka horské přírody líčí něžně, půvabně a sytě život malého kamzíčka, syna svobodného, odvážného rodu kamzíka Gorala. Kamzíček provede čtenáře velmi zajímavě po Tatrách a poví mu o velebných štítech, milých zákoutích a tišinkách, o kráse a hrůzách hor více, než pozná a doví se obyčejný turista. Jsme vděční své milé paní Vlastě Štáfllové, že probouzí tak vhodným a poetickým způsobem zájem naší mládeže od 12 let pro krásu našich hor. Kniha, kterou si přečte s rozkoší i dospělý milovník hor, bylo by záhodno přiblížit i našim bratrům na Slovensku. Vždyť obsahuje tolik pěkných a pohádkových zkazek slovenských.

A. F.

ODBORNÁ LITERATURA ZAHRANIČNÍ

Hrvatski Planinar. Obsah čísla 11: Zelenjak, kolébka chorvatské hymny. Jeskynní nálezy ve střední Dalmácii. Severní stěnou Triglavu. Prameny na Medvednici. Číslo 12: Lokvarská jeskyně. Vražji prolaz u Skrada. Výprava Klubu na Velebit. Výprava jihosl. turistického kongresu na Orjen.

Planinski vestník, Lublaň. Číslo 11: Struca a Skuta v Saviňských Alpách. Rjavec u Triglavu. Severní stěnou na Cmir. Avala. Číslo 12: Můj letošní training. Dva dni na Prenj-Planině. V Dauphinských Alpách.

Izvestija, orgán bulharského alpského klubu v Sofii. Číslo za třetí čtvrtletí 1935 má obsah: Zprávy meteorologického ústavu. Sněhové poměry na bulharských horách v době duben—září. Provedené klubové výpravy. Vliv vysokohorského slunce. Různé zprávy.

Alpinisme, Paříž. Číslo za čtvrté čtvrtletí: Severní stěna Aiguille du Dru (první výstup). Le Petit Pic du Midi d'Ossau. V dobytých cestách. Spací pytle. Nové výstupy ve skupině Mont Blanc. Různé.

La Montagne. Listopadové číslo: Esquisse des Déserts. Druhý výstup severní stěnou Traverse Grandes Jorasses po hřebenech. Severní ledovec Monte Perdido. Různé. Prosincové číslo: Staří lovci kamzíků. Saharská alpistika. Různé.

La Revue du Ski. Listopadové číslo referuje o nově vybudovaných lyžařských tratích ze Chamonix do výše 2505 m na skupinu Mont Blanc a na Le Brévent. Nové francouzské lyžařské módy »Lapin Blanc« jest věnován zvláštní článek. Prosincové číslo: Přípravná lyžařská cvičení. Saint Vêran, nejvyšší evropská osada 2040 m. Jak se správně oblékat. Sjezdové rekordy. Něco pro lyžačky. Val d'Isère.

Bulletin de la Section Genevoise du C. A. S. Listopadové číslo referuje o výpravě na l'Aiguille du Géant. Prosincové číslo popisuje výpravu na l'Aiguille du Peigne, na La Dent Jaune, Aiguille d'Argentière a L'Argentine.

Die Alpen, Bern. Listopadové číslo má obsah: Stromy a lidé. Walliské osady. U Němců v údolí Sesia. V oblasti Forno. Alpská pojmenování míst. Novinky v lanové technice. Prosincové číslo: Vzpomínka. Horolezecké úrazy v letech 1932—1934. Co to jest alpistika? Nanga Parbat 1934. Paul Schnaidt: Na lyžích v Grisons.

Butlletí del C. E. de Catalunya. Říjnové číslo: Pátý mezinárodní alpský

kongres. Nekrolog Frederic Damians i Manté. Severní stěna Pedraforca. Tunis a Alžír. Činnost lyžařské odbočky. Listopadové číslo: Montgarri a Mauberge. Na paměť zemřelého Franc. Homedes i Garcia. Čtyry chaty Klubu »Montañeros de Aragón«. Finsko. Cesta do hor v roce 1852. Různé.

Butlletí de l'Agrupació Exc. de Granollers. Č. 25: Silnice historická z Granollers do Cardedeu. Vallfornés. Různé.

Peñalara, Madrid. Obsah čísla pro září a říjen: Silnice Sierrou Nevadou. Botanik P. E. Boissier. Čtyři dny v Picos de Europa. Katalonské Pyreneje. Los Calayos v Sierra de Gredos. Spolkové zprávy.

Listopadové číslo: Nový výstup na Naranjo de Bulnes v Picos de Europa. Pojmenování v Guadarramě. Nové cesty v Peña Santa de Castilla v oblasti Picos de Europa. Gredos.

Rivista Mensile, C. A. I. Obsah čísla 10: Manaresi: Od Monginevro k broboce rodu savojského v Hautcombes. La Grête »Grauzaria«. V národní horolezecké škole v Dolomitech. Gran Paradiso. Značení cest. Alpismus v národní sportovní výstavě v Miláně. Číslo 11: Grandes Jorasses. Breonie di Ponente a článek naší členky Lilly Khekové-Nordio o nových výstupech na Kavkaze.

To Vouno, orgán řeckého alpského Klubu v Athénách. Lednové číslo: Hora Erymanthe. 30 let alpismu. Chaty. Klubovní zprávy.

Taternik, Kraków-Warszawa. Listopadové číslo: Polská výprava na Kavkaz.

Spolehlivým průvodcem

jest Vám vždy všestranné pojištění úrazové, odpovědnostní a životní u

SLAVIE,

vzájemně pojišťovací banky.
Praha-Brno-Bratislava.
Zástupci ve všech místech RČS.

Doporučujeme
k uzavěru všech druhů pojištění.

W kole zbud. O przewodnik monograficzny po Tatrach. Stanisław Radzikowski: Piouowe Trawniki. Popis výstupů v Tatrach. Letní období v Tatrach.

Nachrichten des Deutschen Alpenvereins, Praha. Listopadové číslo přináší článek o podzimních dnech na Mohrsbachhütte a zprávy o společných výpravách do skupiny glocknerské, schoberské, venedigerské a Dreiherrnspitze.

Berg und Ski, Vídeň. Listopadové číslo má obsah: Vesuv. Podzimní dny v severních vápencových Alpách. Sven Hedin. Různé. Prosincové číslo: Výroční zpráva. Lednové číslo obsahuje článek J. Pruschy o zimních dnech v Nižné Tatě.

Allg. Bergsteigerzeitung. Číslo 651 referuje o prvním výstupu jihozápadní hranou na Bischofsmütze, kterýž provedli H. Huber a W. Lackner v září 1935. Dále článek o výstupu na Olymp v Řecku. Číslo 652: Jaký smysl má rekordní horolezectví? Hochgolling v zimě. Vinschgau. Číslo 653: Ras Dašan v Habeši. Rakouská kavkazská expedice. Wilhelm Ritter von Airt (v Praze rozený), průkopník údolí Raurisu. Číslo 654 obsahuje: Der Tafelberg — der Pollstein Südafrikas. Ras Dašan v Habeši (pokrač.). Číslo 655 pokrač. Ras Dašan. Č. 656: Dent du Géant. Číslo 657: Na Vesuv. Zimní výprava do Gosause. Č. 658/659: Die Abtenau. Praktické pokyny pro lyžaře.

Der Bergsteiger, Vídeň. Říjnové číslo: Tři severní stěny. Po chatách ve stubajské skupině. Alpský prales. Džanga-Kavkaz. Der grosse Mandlkogel. Schwarzwald. Listopadové číslo: Sněhové převisy. Východočtyrské vzpomínky. Ailama-Kavkaz. Torre del Diabolo v Dolomitech. Skupina Hochschwabu. Severozápadní stěna Dentró. Prosincové číslo: Severní stěna západní Cime di Lavaredo. Skalami ve vzpomínkách. Sám v zimě na Mont Blanc. Pohled na Alpy v zimě. Mount Kenia. První zimní výstup na Kaltwasserkarstspitze.

Deutsche Alpenzeitung, Mnichov. Listopadové číslo má obsah: Bergsamkeit. Bergerinnerung. Bergsommer 1935. Der Dichter des Matterhorns. Allerseelen in den Dolomiten. Fahrten in der Ueber-

gossenen Alm. Prosincové číslo: Monte Bianco hrana Peuteret. Používání lana na ledovcích. Sport ve vys. horách.

Sierra Club Bulletin, San Francisco. Číslo 5 přináší článek o projektovaných národních parcích Mount Olympus ve státě Washington a Kings Canyon v témže státě.

P.

Nové publikace.

Album chorvatských hor »Hrvatske Planine« vydalo Hrvatsko Planinsko Društvo Zagreb, Varšavska ul. 2a. V albu je 36 obrazů. Cena 40 Din.

Vodač na Turista, vydal bulharský turist. svaz v Sofii. 280 stran. Cena 20 lvů.

René Martel: La Ruthénie Subcarpathique, Paul Hartmann, Paříž V., rue Cujas 11. Stran 188, 6 map. Cena ? Lísti barvitě naši Podkarpatskou Rus.

Minerales du skieur, Robert Mathéron. Editions de la Revue »Camping« Paris. Znamenitá příručka francouzského lyžařského sportu, obsahující popis všech lyžařských středisk, výstupů a hotelů. 270 stran se 100 nákresy. Cena 15 frs.

Ski d'aujourd'hui, Tony Ducia, ředitel škol pařížského Ski klubu, Editions Georges Marq, Paris. Cena 50 frs.

La Suisse, Ecole d'Alpinisme, jest velmi pěkná propagační brožura, vydaná švýcarskou národní turistickou kanceláří v Curychu.

La Technique du Ski, napsal náš dopisující člen Paul Schnaidt, švýcarský lyžařský instruktor v Ženevě. Knížka má 105 stran a 62 kresob v textu. Obsah příručky jest velmi zajímavý a doporučujeme ji všem našim lyžařům. Editions Sonor S. A. Genève. Cena 2 šv. fr.

Dämon Himalaya. Zpráva mezinárodní výpravy z r. 1934, G. O. Dyhrenfurth. 123 obr. Cena šv. fr. 10.—

Durch Asiens Hochgebirge (Himalaya, Karakorum, Aghil a K'un-lun), Ph. C. Visser. 65 obr. Verlag Huber Cie., Frauenfeld. Cena šv. fr. 12.—

Führer durch die alpine Literatur, vydalo knihkupectví »Allgem. Bergsteigerzeitung«, Vídeň VII., Richterergasse 4. Brožura má 166 stran s bohatým obsahem alpské a lyžařské literatury a mapami.

Das quietschvergnügte Skibrevier,

Stavte z oceli

rychle, bezpečně, získáte na místě, uspoříte na čase a na stavební výšce.

Veškeré informace podá a dotazy zodpoví

Báňská a hutní společnost

Praha II., Lazarská 7.

Provazy horolezecké ve velkém dodává Antonína Fleissiga nást. v Praze Národní tř. 20. Majitel Fr. E. Pěta. Založen 1884. Výhradní prodej světové značky S. F. Füssen.

Walter Schmidkunz. 192 stran, 300 nákre-
sů. Cena S 4.10. Gebr. Richters Verlags-
anstalt, Erfurt.

Skileben in Oesterreich, ročenka 1936
rak. lyžařského svazu. 206 stran s obr.
Verlag A. Holzhausen's Nachf., Vídeň 7,
Kandlg. 19. Cena S 6.30.

Auf Ski in Japan, Hannes Schneider,
s 74 obrázky. Tyrolia Verlag, Innsbruck-
Wien. Schneider byl v roce 1930 povolán
jako instruktor do Japonska, kde konal 22
přednášek a 5 přednášek v rozhlasu. Kro-
mě toho vyučoval i na lyžích.

**Praktikum der kleinen Sportverletzun-
gen**. A. Hartwich, Vídeň, Verlag W. Maud-
rich.

Climbing Days. Dorothy Pilley, 352
s ilustracemi, Londýn, G. Bell and Sons
Ltd. Cena 16 s.

The British Ski Year Book 1935. M. A.
Lunn, ročenka Ski-klubu Velké Británie a
Alpine Ski-klubu.

»Grill, genannt Kederbacher«, Fritz
Schmitt, život horského vůdce, 243 stran

s obrázky. Bergverlag Rother, Mnichov.
Cena RM 3.80.

**Leo Maduschka, Junger Mensch im Ge-
birg**. Napsal Walter Schmidkunz za spolu-
účasti přátel Maduschky, Akadem. alp-
ského spolku v Mnichově a jiných korp-
rací. Kniha jest věnována památce mla-
dého horolezce Maduschky, který v roce
1932 zmrzl ve stěně Civetty. Dílo má 206
stran a 48 obr. Cena RM 4.80, vydala Ge-
sellschaft Alp. Bücherfr. Mnichov 13.

Das Buch vom Matterhorn, Giuseppe
Mazzotti, přeložil z italštiny H. Erler. Kni-
ha má 32 obrázků a 154 stran. Union Deut-
sche Verlagsges., Stuttgart. Cena RM 6.80.

»Gorgany«, druhá část prvního svazku
Průvodce po Východních Beskydách. Na-
psal Henryk Gasiorowski, Lvov. Vydáno
pečí P. T. T. nákladem Książnicy-Atlas.
Průvodce má 240 stran se dvěma mapami.
Cena zl. 4.50.

Lyžařský kalendář polského lyžařského
svazu na rok 1935-36 vyšel.

Z P R Á V Y Z C I Z I N Y

Klub Wysokogórski Polskiego Towarzy-
stwa Tatrzńskiego byl utvořen ve Varšavě
spojením odbočky turistické, tatranské
v Krakově a vysokohorské ve Varšavě.
Výbor nově utvořeného klubu sestává
z těchto členů: předseda prof. Dr. Marjan
Sokolowski, I. místopředseda Dr. Jan Ka-
zimierz Dorawski, II. místopředseda Justyn
Wojsznis, členové výboru: Dr. T. Bernadzi-
kiewicz, inž. J. Bujak, W. Ostrowski, Jan
A. Szczepański, redaktor Tatarnika.

**Zimní spojení Prahy se Salcburskem a
Tyrolskem**. Pražský rychlovlak odjíždějící
v sobotu 22.35 má od 15. prosince další
spojení z Lince 6.29 na Attnang-Puchheim,
Salcburk a do Tyrol. Opačně odjíždí vlak
z Innsbruku přes Salcburk 20.05, Lince
22.44 do Prahy, příjezd 6.23. Tyto vlaky
mají připojení z Attnangu do Solné Kom-
ory. Tento rakouský rychlík jezdí jen v ne-
děl a ve svátek.

**Nová chata H. P. D. v Bosně na Buko-
viku** u Sarajeva byla otevřena 6. října 1935.

Nové chaty v Bulharsku. Bulharský tu-
ristický svaz postavil ve skupině Stara-
Planina chatu »Chiža Caričina« ve výši
1900 m a v Rilské skupině útulnu »Zaslon
Zavračica« ve výši 2150 m.

Nové francouzské lyžařské filmy: Mar-
cel Ichac: Vive le ski, De Nice au Mont
Blanc, lyžařský raid 400 km francouzskými
Alpami, L'École des Remous, »4100« a
»Aiguille Verte«.

Lyžařské francouzské školy jsou v těch-
to místech: Schlucht-Vogésy, Val d'Isère,

Saint-Bon a Pralognan v Savojsku. Infor-
mace: L'École Française du Ski, Stras-
bourg 5, Quai Freppel.

**Nová lanová dráha na Santis ve Švý-
carsku** byla v r. 1935 dostavěna. Současné
byla vybudována silnice pro auta z Ur-
nasch-Herisau ke stanici lanové dráhy
Schwägalp ve výši 1360 m. Dráha vede až
do výše 2490 m a končí 15 m pod vrcho-
lem ve skalách. Celá lanová dráha spočívá
pouze na třech nosných sloupech,
z nichž poslední slouží současně za hor-
skou stanici pro zimní sport. Jest to zna-
menité dílo moderní horské techniky.

Vůdcovské slevy ve Wallisu byly pro-
vedeny v tomto rozsahu: taxy od fr. 50 až
100 10%, taxy od 100 fr. výše 15% slevy.

Nejvyšší silnice v Evropě, jejíž stavba
započala v r. 1919, byla letos dobudována
ve Španělsku ve skupině Sierra Nevada.
Délka silnice, vycházející z Granady, je
46 km dlouhá a ve výši 3100 m jest pod
vrcholem Velety provrtán tunel. U silnice
byl vybudován hotel, sanatoř a chata.
Stavba silnice vyžádala si nákladu 3 mil.
300.000 peset. Španělové mohou být prá-
vem hrdi na toto monumentální dílo svých
inženýrů.

První zimní výstup na Encantat, severní
vrchol v Katalonii, byl proveden v březnu
1935.

Turistická propagace v Polsku. Mini-
sterstvo komunikací ve Varšavě vydalo
dosud 13 různých ilustrovaných prospektů
o jednotlivých polských městech a krajích.

R Ů Z N Ě Z P R Á V Y

VI. prebor KČST. v závode hliadok, v sjazde a verejný závod v skoku s medzinárodnou účasťou poriada KČST., župa Stredoslov. v Banskej Bystrici v dňoch 1. a 2. februára 1936 v Ban. Bystrici.

Prihlášky podáva odbor alebo župa, resp. klub, za ktorý závodníci štartujú, do 25. januára 1936.

Vklady: pre závod sjazdový Kč 3.— za závodníka, pre závod o prebor hliadok muži i ženy Kč 5.— za závodníka a Kč 3.— za dorast. Pre závod vo skoku Kč 3.— za závodníka. Vklady treba zaplatiť Banskobystrickej filiálke mestskej sporiteľne Pražskej, čis. úč. 23.297.

První výstup východní stěnou na Zamlou Turňu popisuje článek v 7. čísle Krás Slovenska. Výstup provedli při vůdcovském kursu dne 19. září t. r. vůdové: Glatz, Hudyma, Motyka a Zamkovský.

Javorina ve vlastnictví československého státu. Po dlouhém jednání Pozemkového úřadu s knížetem Aug. Hohenlohe-Oehringen byla konečně uzavřena dohoda a celý komplex lesního velkostatku ve výměře 9300 ha přechází v majetek čsl. státu. Celé severní tatranské území bude rezervováno pro národní park. Je tedy konečně toto tak vytoužené území v majetku našeho státu. Doufáme, že bude zpřístupněno pro alpské účely.

Nová chata pod Lysou Horou byla otevřena dne 29. září 1935 odborem L. K. Brouk a Babka v Mor. Ostravě.

Trinecká chata KČST. na Ostrém byla otevřena dne 29. září 1935.

Novou noclehárnu Na Vojšine nad Hronem otevřela odbočka KČST. v Levici. Chata je pod vrcholem ve výši 820 m a

jest i v zimě přístupna. Výstup z Nové Baně za 2 hod. a ze Zlatých Moravců za 3½ hod. Lyžařský sjezd je 13 km dlouhý. Klíč k chatě u odborů KČST.

Turistický hotel pod Pop Ivanem ve výši 1800 m staví p. Vašek z Prahy. Hotel bude celý rok otevřen a v zimě bude sloužit jako ozdravovna.

Chata bratislavské odbočky Karpathenvereinu v Malých Karpatech u Děvina, postavená v roce 1924, byla zvýšena o jedno poschodí. Slavnost otevření konala se v říjnu r. 1935.

Pro každý sport v zimě i v létě
vybaví Vás odborně a levně

SOKOLSKÁ PRODEJNA ČOS.

Praha III. Tyršův dům

Lyžařské značkování na Nižné Tatře bude postupně provedeno. Nejdříve bude vytýčkována v oblasti Chabence cesta z Lužné na Velkou Holí.

První národní turistický kongres v Mexiku byl od 21. do 27. října 1935 v hlavním městě Mexiku. Po skončení kongresu odebrali se účastníci shromáždění podle klubů do Cañada del Teponaxtle, kde byla uspořádána horská slavnost.

Slovenskou výstavu ve Vídni hodlá uspořádati v srpnu a v září r. 1936 Zemský cizinecký svaz v Bratislavě. Na výstavě bude zastoupena mimo jiné též turistika, horolezectví a českoslov. lázně.

Dokonalé
suché palivo a vaříče
pro turistiku a sport.

V. J. ROTT a. s. v Praze,
Malé náměstí číslo 142.

Noví čestní členové Karpathenvereinu byli jmenováni na poslední valné hromadě a to: Dr. Mik. Szontágh ve Smokovci, Dr. E. Engelmayer, okr. hejtman v Kežmarku, M. Haviar, okr. hejtman v Popradě, prof. A. Gross v Kežmarku, architekt Karel

Jarolímek ve Dvoře Králové, Dr. Jul. Komarníckí, minist. rada v Budapešti, Dr. J. Vigyázó, advokát a předseda maďarského turistického svazu v Budapešti a ing. J. Chmielowski v Krakově.

Umělecký fotoatelier A. WILDT, Praha I., na Příkopě 34,

poskytuje našim pánům členům 10% ní slevu u větších formátů z plných cen, při zaručeně prvotřídním provedení. 6 pohlednic Kč 40.— — Telefon 216-12.

Kdekoliv a kdykoliv
můžete utrpět úraz.
Odškodné zajistí Vám
za výhodných podmí-
nek úrazové pojištění.

SEKURITAS

akciová pojišťovna v Praze

II., Vodičkova 20, tel. 28641.

Informace bezplatně.

Uhlí-koks-antracit
Svoboda a Hincis
Praha-Vodičkova 18

Odbor. závod pro komfort
v domácnosti i kuchyni

J. NEFF, PRAHA,
Příkopy 24

Úplné kuchyňské vybavy pro nevěsty.
Nádoby - Strojky - Porcelán - Přibory.

Redakční.

Mistr O. Štafl upravoval nám až dosud Věstník typograficky. Výbor i redakce děkují srdečně tomuto obětavému a nezištnému kamarádovi za jeho dosavadní práci. Jeho práce na Věstníku znamená důležitou vývojovou etapu našeho tiskového orgánu.

Upravu Věstníku převzal nyní ochotně další náš kamarád ing. arch. Šanda jedině proto, že bydlí v sousedství našeho redaktora. Je tudíž intenzivní společná práce obou, jež je nezbytná, snáze proveditelná.

Redaktor se omlouvá, že vychází Věstník opožděně. Bez inserátů bychom nemohli Věstník vydávat. Šáněl je obětavě náš milý předseda i redaktor. I sběratel insertů se činil, ale předvánoční období mu nebylo příznivé. Jen pochopení a obětavosti našeho tiskáře pana Dyrnka vděčíme, že číslo nevyšlo ještě později. Příště dostanou členové Věstník včas.

Redakce.

Věstník Klubu Alpistů československých vychází šestkrát do roka. — Vydává Klub Alpistů československých. — Řídí Alex. Fleischer s redakčním kruhem. — Graficky upravuje ing. arch. J. Šanda. — Odpovědný redaktor Alex. Fleischer, Praha IV., Na valech 278. — Redakce a administrace: Praha IV., Na valech 278 (tel. 72741). — Věstník zasílá se členům Klubu zdarma. — Pro nečleny předplatné Kč 15.— ročně. Do ciziny Kč 20.— ročně.

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque, paraissant six fois par an. — Editeur Club Alpin Tchécoslovaque. — Rédaction et Administration: Alexander Fleischer, Prague IV., Na valech 278 (tel. 72741). — Pour les membres du Club gratis. Abonnement Kč 15.— par an. A l'étranger Kč 20.—.

Odběr novin. známek povolen Pošt. řed. v Praze výměrem ze dne 20. I. 1934, čj. 17642/VII-34. — Podací pošt. úřad Praha 8. — Tiskne Dyrnkova tiskárna K. Rejl, Praha III., Míšeňská 70.

.RAKO.

HODNOTNÉ KERAMICKÉ VÝROBKY

RAKOVNICKÉ A KERAMICKÉ POŠTORENSKÉ ZÁVODY AKC.
V RAKOVNÍKU

Vyvolám

vaše snímky na základě dlouholeté
odborné zkušenosti.

Vykopíruji a zvětším

na papírech jaké snímky vyžadují.
Budete spokojen.

VÁCLAV VÁŠA,

oprávněný fotograf, odborný obchod
fotografickými a projekčními přístroji.
Půjčovna skioptikonů a kinopřístrojů.

Praha II., Žitná ul. č. 3. ve II. patře.

SVAZ LYŽAŘŮ R. Č. S. doporučuje

„SEDLMAJER“

PRAHA XVI., Švandova 10. Tel. 475-75.

Zádejte ve všech sportovních závodech.

Popradské Pleso 1513 m Tatry

Turistika. Zimní sporty. Restaurace, po-
koje, společné noclehárny.
Provoz celoroční.

Svou láci známý

Brilanty

šperky, hodinky

A. NIKODÉM,

Praha I., Celetná

v průchodě proti Batovi

Kupujte N. P.
domácí a české výrobky
NÁRODNÍHO PODNIKU

ARCHITEKTURA

*Při stavbě domů a vil, při za-
řizování a adaptacích bytů,
obchodních místností a pod.*

PORADY
PROJEKTY
ODHADY

provádí

ARCH. ING. JAR. ŠANDA
PRAHA XIX. DEJVICE, ZELENÁ 1749

VŠE PRO FOTO

S důvěrou se obraťte se svými snímky, zvětšeninami a fotogr. potřebami na firmu:

STAN. ZEMAN DROGERIE, PRAHA IV. Hennerova 281. T. 705 69.

67.	Casopis turistů, roč. XLV.	1933
68.	roč. XLVI.	1934
69.	roč. XLVII.	1935
70.	Kafka Josef, Česko-saské Svýcarsko	1923
71.	Coste Jean, Dernières Campagnes (Notes et impressions d'Alpinisme)	1928
72.	Deutsche Alpenzeitung, Mnichov, ročník XXVI.	1931
73.	roč. XXVII.	1932
74.	roč. XXVIII.	1933
75.	roč. XXIX.	1934
76.	roč. XXX.	1935
77.	Kunaver Pavel, Do hor. (Přiručka alpinismu a turistiky.)	1925
78.	Totéž.	
79.	Totéž.	
80.	Totéž.	
81.	Totéž.	
82.	Totéž.	
83.	Totéž.	
84.	Do přírody, časopis K. ČS. T., odb. Vinohrady, roč. 1935.	1935
85.	Kleander Heřman, 100 výletů a vycházek ze Dvora Králové n. L.	1924
86.	Wilfried von Selditz, Dr., Entstehen und Vergehen der Alpen	1926
87.	Fernblick von der Kölner-Hütte am Tschagerjoch, 2325 m.	
88.	Festschrift der Sektion Austria, 1862 až 1912	1912

1.	Dafayard Charles, Aix-les-Bains le lac les Environs	1930
2.	Mrštík Vilém, Hore Váhom	
3.	Die Alpen, Monatsschrift des Schweizer Alpenclub, roč. VII.,	1931
4.	roč. IX.,	1933
5.	roč. X.,	1934
6.	roč. XI.,	1935
7.	Allgemeine Bergsteiger-Zeitung, Vídeň - Mnichov, Nachrichtenblatt für Touristik u. Wintersport, roč. 12.	1934
8.	Totéž, roč. 13.	1935
9.	Annuaire de la Société des Touristes du Dauphiné,	Nr. 44. 1924—1925
10.		Nr. 45. 1926—1927
11.	Annuaire 1933 Club Alpin Français	
12.	Annuaire de Poche du Club Alpin Français (Renseign. pratiques) 1933—1934	
13.	Totéž	1935
14.	The Alpine Journal, Nr. 250, London	1935
15.	Bilgeri Georg, Der alpine Skilauf	1922
16.	Alpský věstník, roč. I. Orgán českého odb. slovinsk. alp. družstva	1898—1899
17.	Alpines Handbuch, sv. II.	1931
18.	Alpský věstník, roč. III.	1900—1901
19.	Trenker Luis, Berge im Schnee	1935
20.	Alpský věstník, roč. V.	1902—1903
21.	roč. VI.	1903—1904
22.	roč. VII.	1904—1905
23.	roč. VIII.	1905—1906

24.	Kugy Dr. Julius, Anton Oitzinger ein Bergführerleben	1935
25.	Alpský věstník, roč. XI.	1908—1909
26.	roč. XII.	1909—1910
27.	roč. XIII.	1910—1911
28.	Pa Skidor, Föreningens för skidlöpningens Främjande, Sverige	1923
29.	Alpský věstník, roč. III., IV., V.	1900—1903
30.	roč. VI., VII., VIII.	1903—1906
31.	roč. IX., X., XI.	1906—1909
32.	roč. XII., XIII., XIV.	1909—1912
33.	roč. XV.	1913
34.	roč. XV.	1913
35.	roč. XV.	1913
36.	roč. XV.	1913
37.	roč. XVI.	1914
38.	roč. XVI.	1914
39.	roč. XVI.	1914
40.	Chemin de Fer d'Alsace et de Lorraine, Guide officiel	1930
41.	The American Alpine Journal, New York	1933
42.	Onze Journées en Ariège et Andore, Section des Pyrénées centrales du C. A. F.	1926
43.	Rey Guido, Aube Alpine	1925
44.	Bobba Giovanni, Attorno al Gran Paradiso	1895
45.	Arlaud Jean, Aux Drus	1930
46.	Berg und Ski, Zeitschrift des Alpenvereins Donauland, roč. XIV.	1934
47.	roč. XV.	1935

48.	Der Bergsteiger, Vídeň, roč. XII. Deutsche Monatsschrift für Bergsteigen, Wandern und Skilaufen	1933—1934
49.	Bezkydy Jeseníky, roč. VIII. Casopis odboru KČT župy Jesenické	1934
50.	Srp Jan, Bromolejotisk	1923
51.	The British Ski Year Book (sestavil A. Lunn), Londýn	1929
52.	Bulletin de la section Genevoise du C. A. S., roč. VIII.—IX.	1933
53.	roč. X.	1934
54.	roč. XI.	1935
55.	Bulletin Mensuel de la section Lyonnaise du C. A. F.	1934
56.	Týž	1935
57.	Butlletí del centre excursionista de Catalunya C. A. C., roč. XLV.	1935
58.	Butlletí del centre excursionista Aliga, Barcelona, roč. III.	1933
59.	roč. IV.	1934
60.	roč. V.,	1935
61.	Club Muntanyenc Barcelones, Societat de ciències naturals, roč. IV.	1934
62.	Club d'Esports de Muntanya, Barcelona	1935
63.	Finch George Ingle, Comment on devient Alpiniste	1926
64.	Congrès International d'Alpinisme Chamonix-Mont-Blanc (Rapports et travaux du Congrès)	1932
65.	Casopis turistů, roč. XLIII.	1931
66.	roč. XLIV.	1932

Na horské tury vždy jen ODKOLKOVY výtečné

OPLATKY

SUŠENKY

PERNÍČKY

MARCIÁNY

Výborný ODKOLKŮV chléb „SELSKÝ“ nebo „VITA“
(zůstává dlouho vláčný)

Dobrou náladu na horách

p o d m i ň u j í

dobré konzervy od Hulatů!

Nezapomeňte!

RICHARD HULATA,

továrna na uzenářské zboží. **Praha-Vinohrady.**

Pilnáčkovovo mýdlo Lanol

udržuje krásnou a svěží pleť

Pilnáčkůvohol

ideální oholení.

Doporučuje:

JOSEF PILNÁČEK,

továrna na mýdla a svíčky, Hradec Králové.

HORTUS

ZAHRADNÍ PLNÉ HNOJIVO PRO
VŠECHNY KULTURY

SDRUŽENÍ PRO PRODEJ DUSÍKATÝCH LÁTEK V PRAZE II. NA FLORENCI 3.

Motocykl JAWA

levný,

úsporný v provozu,
spolehlivý,

bude vaším věrným společníkem
při cestách do hor.

Zbrojovka Ing. F. Janeček,
Praha-Nusle.

¶ Dyrynkova tiskárna
Karel Reyl v Praze III,
Míšeňská ulice číslo 70,
tiskne pečlivě veškeré
tiskopisy pro obchodní
i soukromou potřebu. ☛

DÍLO, které dosud chybělo naší turistické literatuře

HOROLEZECKÝ PRŮVODCE PO VYSOKÝCH TATRÁCH

Již vydaný I. díl: Kriván-Sedlo pod Čubrinou jest brož. za Kč 30.—, váz. Kč 40.—.

Přihlašte se i k odběru dílů dalších: II. Liliové Sedlo-Váha, III. Český štít-Polský hřebec, IV. Vých. Vysoká-Sedielko, V. Ladová kopa-Kopské sedlo.

Důvěry hodným na splátky.

U knihkupeců.

Nakladatelství „ORBIS“, Praha

MOLDAVIA-GENERALI

AKCIOVÁ POJIŠTOVNA V PRAZE

Pojišťuje: proti škodám požárními, proti škodám ze zastavení provozování následkem požáru (chomage), proti poruchám strojů a strojního zařízení, proti škodám z transportu po souši i po moři, proti krádeži vloupáním, proti škodám krupobitím a rozbití skla.

Akciový kapitál Kč 25.000.000,- plně splacen. Záruční fondy po dotacích z r. 1934 obnáší Kč 92.345.236,28 (Určeny výhradně pro živelní pohromy.)

Centrála: PRAHA II, Václavské nám. palác Generali

Filiálky: BRNO, ulice Antonína Dvořáka 11a

BRATISLAVA, Ondrejská č. 11, palác Zemské banky